

LLUCMAJOR

AGOST 1982

de pinte en ample

Número 12 Preu: 50 Ptes.

AIXI ERA S'ARENAL

EL TURISME I L'ESPECULACIO HAN PRODUT EL CANVI

S'Arenal ha canviat, com ho demostra la foto. El C. Nàutic ha crescut i compta amb unes àmplies instal·lacions i les casetes d'estiueig que configuraven la petita zona residencial han donat pas a edificis elevats i blocs de ciment.

Simultàniament han anat augmentant els problemes i l'embolic urbanístic ha fet propícia una massiva ocupació, sobretot als mesos d'estiu, on la part important correspon al sector turístic, indústria que des de fa anys, ha captat les inversions de molts de llucmajorers.

Si abans s'Arenal era el lloc preferit pel descans dels llucmajorers, actualment han dirigit preferència cap a S'Estanyol i d'altres llocs semblants, per trobar l'enyorada tranquil·litat.

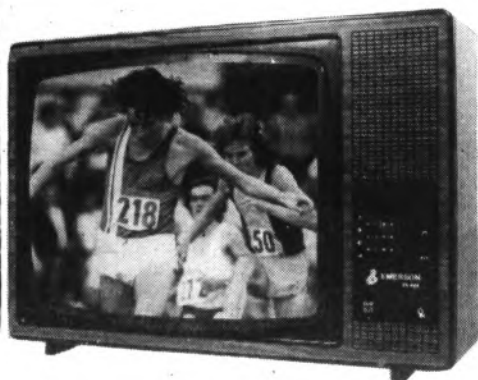
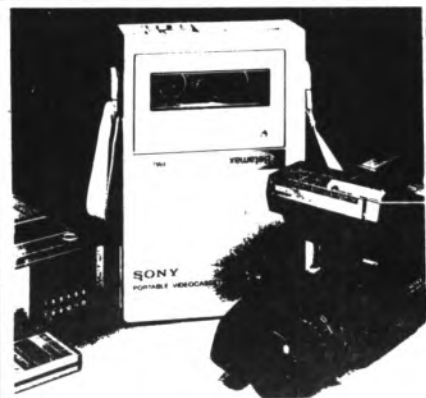
Entre els problemes que afecten la vila s'arenalera, cal esmentar el mal aspecte que presenta la platja. El modern Club Nàutic ha tancat el "cul de sac" i si no s'hi posa remei, la platja llucmajorera pot convertir-se ben aviat en la claveguera de la badia palmessana.

EN AQUEST ESTABLIMENT I EN ELS DE LA
LLISTA SEGUENT, HI TROBARA ELS NOSTRES
PRODUCTES

- * Comestibles Clar
- * Ultramarins "S. Francisco"
- * Comestibles Joan Pou
- * Comestibles Jerónima Vich
- * Bar Gran Vía
- * Bar Ca'n Tofolet
- * Bar Mundial
- * Bar - Music Ca'n Tano
- * Ca'n Garrover - C/. Trasimero, 18 - S'ARENAL

LLUCMAJOR
OBERT TOTS ELS DILLUNS

**TELEVISORS D'OBSEQUI I D'ALTRES COSES
MOLT BARATES I DE QUALITAT**

OFERTES A PREUS DE LIQUIDACIO

Televisors - Vídeos - Càmeres Vídeo - Geleres - Congeladors -
Aire Acondicionat - Rentadores - Rentaplats - Cuines

INSTAL.LACIONS SALVA

TOT, BO I BARATO

Tenda: Bisbe Taixaquet, 24
Tel. 66 01 04

LLUCMAJOR

Taller: C/. Weyler, 1
Tel. 66 02 55

Llucmajor

de pinte en ample

(Revista mensual)

Depòsit Legal PM. 350-1.981

EDITA:

Obra Cultural Balear de Llucmajor.

INFORMACIO I PUBLICITAT:

Carrer Esperança, 2 (Llucmajor).

DIRIGEIXEN:

Catalina Font i Maties Garcías.

COL.LABORADORS:

Ignasi Barceló

Miquel Barceló

Francisca Capellà

Miquel Cardell

Joan Clar

Sebastià Coll

Antoni Garau

Coloma Julià

Jaume Manresa

Guillem Oliver

Margalida Palou

Joan Quintana

Tomeu Sbert

Catalina Serra

Joan Socías Socías

Arnau Tomàs

Francesc Verdera

Miquel Sbert

FOTOGRAFIES:

M. Clar

Fermín

C. Julià

M. Mut

COORDINACIO ESPORTIVA:

Joan Quintana

COORDINACIO FOTOGRAFIA:

Coloma Julià

IMPRIMEIX:

Edicions Manacor, S.A.

C/ Retiro, 2 - Manacor.

* Editorial

* Notícies Locals

* Parla el regidor de s'Arenal

* En Maties del C. Nàutic S'Estanyol

* Cartes del lector

* Resposta a un grup de llucmajorers

* A qui pertoqui

* Xerrades de café

* Pàgines centrals: S'ARENAL

* Gent de la vila

* Sa penya d'es falcó

* Ecologia i Hort i Jardí

* Esports

* Entre noltros

* Passa temps

EDICIO TANCADA EL DIA
26 DE JULIOL

EL PENSAMENT DE LA REVISTA
S'EXPRESSA A TRAVES DE
L'EDITORIAL

Bones vacances

Quan la ciutat ha sofert el seu èxode vacacional i nombrosos ciutadans han sortit a passar uns dies de descans a les nostres viles costeres de S'Arenal, S'Estanyol i altres urbanitzacions del litoral llucmajorer, sortim al carrer, fidels a la nostra cita mensual, i oferim als nostres lectors un número que també intenta tenir aires estiencs i pretén oferir una mica de gust de mar i olor de pi per a que els llucmajorers facin provisions d'optimisme i energia per afrontar el difícil any que se'ns presenta.

Es veritat que la mar és més contaminada del que desitjaríem i el mateix podem dir del caos urbanístic de S'Arenal que, sobre l'especulació, permetiren consistoris passats. Però també és veritat que una vegada que la situació irremediable s'ha apropiat de S'Arenal, feim ara el mateix amb S'Estanyol i en aquesta segona part ja hi ha col·laborat l'Ajuntament Democràtic.

Per ara no han arribat al litoral de Mig-Jorn la massificació hotelera i comercial, però ja ofereix un aspecte d'acumulació de construccions i de ciment que s'hauria pogut evitar.

No podem oblidar tampoc, que, malhauradament els projectes que com l'espasa de Damocles pengen sobre s'Estalella -superport, zona de serveis o per ventura una base OTAN- dormen de moment la seva sesta estiuenca dins d'algun calaix oblidat de la burocràcia i desitjaríem continuar contemplat per molt de temps la sortida de llauts i altres embarcacions d'esplai en comptes dels negres i sinistres petrolers de figura amenaçadora.

Aprofitem, idò, aquests dies de descans vacacional per omplir el sarró d'aire pur, tranquil·litat i natura. Alenem de ple i aspirem la brisa de la mar, passegem entre pinars i ullastres ara que encara hi som a temps perquè si Déu no hi posa remei, un dia no massa llunyà la costa llucmajorera apareixerà rodejada per una murada de ciment. Bones vacances a tots!.

NOTICIES LOCALS

El passat dia 28 de juny es va fer dintre del magnífic jardí de les "Escoles" la festa de fi de curs.

L'acte va esser organitzat per l'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi en col·laboració amb l'Ajuntament i la Caixa d'estalvis "Sa Nostra".

El matí, durant el temps d'esplai dels allots es donaren gelats que havia regalat en "Maties" del club Nàutic de S'Estanyol.

Al capvespre a les 16,30 començà la festa amb un partit de futbol i un de mini-basquet en els quals es disputava respectivament un trofeu donat pel Bar Sport i un donat pel Bar Ca'n Tano.

Acte seguit hi va haver una exhibició de judo a càrrec dels alumnes que durant el curs havien assistit a les classes, que organitzades per l'associació es

donaven a les escoles, després es va escenificar una rondalla a càrrec dels alumnes de D. Joan de Diego.

El grup "Brot d'ullastre" ens va deleitar amb unes cançons del seu repertori. Acte seguit hi va haver un parlament per part del Director i es repartiren

els diplomes de Graduats escolars i trofeus als qui s'havien fet mereixedors d'ells.

A continuació el Sr. Batle D. Miquel Clar es va dirigir al públic recalcant l'especial interès que té l'Ajuntament de cap al Col·legi Públic.

L'acte es va cloure amb la magnífica actuació dels Valldemossa i dels pallassos "Los Viños".

Des de les planes d'aquesta revista volen donar la nostra més sincera enhorabona als organitzadors de l'acte.

F.B.I.

ELECTRODOMESTICS

COMERCIAL BORN

EL VISITAREM EN BREVETAT

Carrer d'es Born, 23
Tel. 66 06 36 LLUCMAJOR

RENAULT

Bartolomé Jaume Nadal

Hispanidad, 17 - 19
Teléfono 66 01 40
LLUCMAJOR (BALEARES)
Exposició a S'ARENAL:
C/. Sant Cristòfol, 5 - Tel. 26 00 01

NOTICIES LOCALS

Pavelló Esportiu

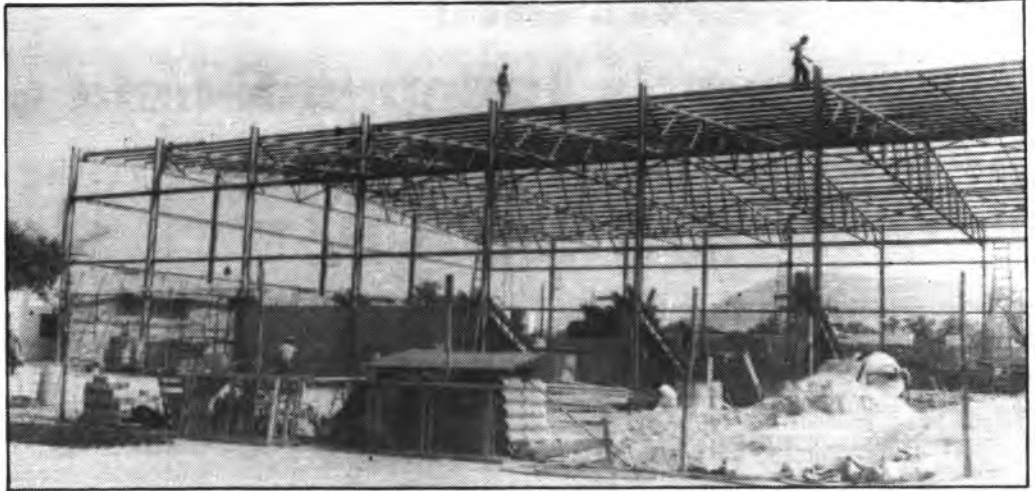
Les obres per a la construcció del pavelló poliesportiu cobert prossegueixen. En aquests moments ja s'ha aixecat l'estructura metàl·lica corresponent i les arquitectes municipals ja han liquidat la primera certificació per una quantitat que s'acosta als 7 milions de pessetes.

El projecte sembla que segueix els plaços previstos i l'empresa constructora continua afirmant que la instal·lació esportiva estarà llesta per a Nadal. Llavors arribarà el moment de la planificació i a veure si realment serveix a l'esport llucmajorer o si es converteix, com d'altres instal·lacions semblants, en alguna cosa que només uns pocs privilegiats se'n poden beneficiar.

RELLEVAMENT EN EL CONSISTORI.

Tot sembla indicar que està a punt de produir-se un rellevament a les funcions del nostre Consistori —per ventura ja s'haurà produït al passat ple— i que afecta a la presència de la comissió d'Educació, Cultura i Esports.

Segons ens manifestaren fonts municipals, el regidor centrista Joan Mora ha expressat el desig de ser rellevat del seu lloc ja que les seves obligacions laborals l'impedeixen de poder atendre i dedicar el temps necessari a les tasques del Consistori. Si es confirma aquest rellevament, el seu lloc seria ocupat pel centrista Joan Puigserver, el qual passaria a ocupar el lloc de tinent de batle mentre que Joan Mora quedaria com a simple regidor.

SANCIO URBANÍSTICA.

Una altra vegada el consistori ha procedit a l'aprovació de sancions urbanístiques. Ara afecta a una instal·lació hotelera de S'Arenal, concretament a l'Hotel "Mallorca" per haver efectuat obres sense la llicència municipal. L'acord afecta a les obres diutes a terme a la cuina de l'hotel així com a cinc passarel·les superposades entre els dos costos que formen la instal·lació. També estableix que passada la temporada turística i abans que acabi l'any, l'empresa propietària ha de procedir a la demolició de les construccions realitzades sense el corresponent vist-i-plau municipal.

SANTA CANDIDA.

Les festes patronals de Santa Cándida ja són al cantó. De moment, sembla que el programa d'actes registrarà poques novetats i així la revetla popular serà el dissabte i els focs artificials la nit del diumenge. Es disputarà una nova edició del Marathon, mentre que el "Trofeo Baró de Vidal" ha anat per avall i enguany el torneig que tradicionalment disputaven tres equips, serà substituït per només un encontre que, si no hi ha res de nou, tindrà com a protagonistes el C.D. España i el Badia de Cala Millor, dos conjunts que com que han aconseguit l'ascens, militaran a IIIa. la pròxima temporada.

FRANCESC.

El joc de les sentències

Jaume Santandreu

- 1.- Val més ser burgès amb els doblers que sues, que fer de revolucionari amb els doblers dels altres.
- 2.- Si els que jo estim es tornassin imbècils, no hi hauria altre remei que suïcidar-me.
- 3.- Ara ja sé que és tornar-se vell: estimar tothom sense fiar-te de ningú.
- 4.- No vol dir que el peresós sigui sempre intel·ligent, però l'intel·ligent necessàriament ha de ser peresós, encara que faci molta feina per pura voluntat.
- 5.- Sense dubte, primer és la justícia que la caritat, però primer hauria de ser la qualitat que la justícia.
- 6.- A voltes la revolució —per desgràcia—. només aconsegueix que el Poble segueixi explotat per la gent del poble.
- 7.- El bon gust s'ho fa perdonar tot.
- 8.- Si algú em fa el miracle de que em pugui tornar fiar de les persones creure que és el Bon Jesús, però si em torna dur a fiar-me de les institucions sabré cert que és el dimoni.
- 9.- Tanmateix escriure és disfressar records.
- 10.- Quan tanques els ulls a la realitat, l'única cosa que aconsegueixes és quedar-te a les foques.

Parla el regidor de S'Arenal

“Defensar la independència me pareix un absurd; però l'Ajuntament no facilita l'autonomia de gestió”

Manuel Rodríguez Valencia és, per a molts de llucmajorers, un desconegut. No hi ha dubte que a S'Arenal la qüestió és diferent, ja que després de quatre anys d'esser regidor i batle de barri s'ha convertit en un personatge clau d'aquest bocí del nostre terme. Perquè creim que la seva labor és important i perquè pugui esser coneguda i analitzada per tothom l'entrevistam a les nostres planes.

-Per encetar el tema, parlem dels orígens de la seva actuació pública: com i per què se va formar el Grup Independent de S'Arenal a través del qual va ser elegit?

-El G.I.A. va néixer l'any 79 davant la imminència d'eleccions per renovar els Ajuntament. El nucli originari eren una cinquantena llarga de s'arenalers amb cert prestigi dins sectors diversos. La intenció era ficar dins el Consistori uns representants que visquessin a S'Arenal perquè hi poguessin dur amb eficàcia la veu i les inquietuts d'aquesta zona. Els qui viuen en el lloc on els han elegit veuen i senten millor els problemes que no els qui resideixen a fora. A S'Arenal tradicionalment els Ajuntaments no havien recollit la seva veu i l'havien tengut abandonat.

-L'única solució passava per aquest grup independent i quedava al marge dels partits?

-Prèviament hi havia hagut contactes sense cap compromís amb AP, PCE i UCD. Aquesta mos ofería diversos llocs dins la seva candidatura, però no mos compensava. A l'hora dels resultats quedàrem un poc sorpresos, ja que esperàvem treure més que un regidor. L'abstencionisme que va provocar aquests resultats respon al dubte d'un electorat majoritàriament d'esquerres, però que al mateix temps desitjava una candidatura pròpia de la localitat. Com que noltros aglutinàvem gent de dretes i d'esquerres en una proporció semblant i com que el PSOE era majoritàriament llucmajorer, molta gent no va sebre per on havia de prendre.

“NO SOM INDEPENDENTISTA”.

-Avui per avui no se pot parlar de S'Arenal sense fer referència al tema de la independència municipal. Què

en pensau vós?

-Jo no som independentista. Sí que vull, però, independència de gestió integrada dins el mateix Ajuntament. Defensar la independència em pareix absurd, és com que lluitar contra un mur. Basta veure que els partits majoritaris no la defensen. Ara bé, l'Ajuntament actual no facilita aquesta autonomia de gestió ni atén S'Arenal com és degut, a pesar que hi tregui el 50 per cent del pressupost. Això fa que la gent simplifiqui el problema i que vegi la solució en l'independentisme. Si l'Ajuntament de Llucmajor no vol fomentar-lo ha de canviar de política.

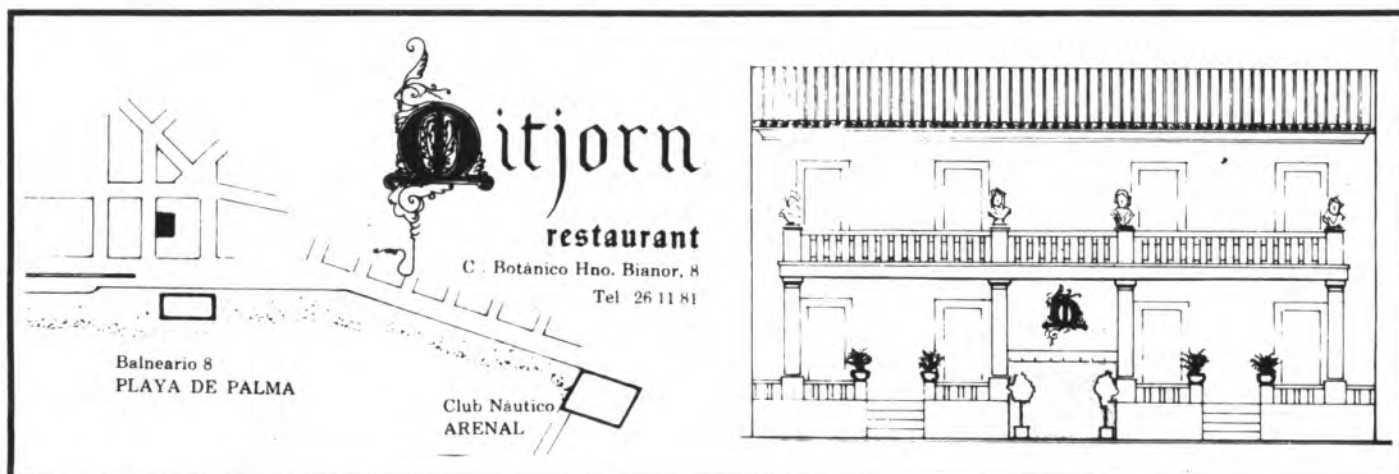
-Varem llegir a “S'Arenal de Mallorca” unes declaracions seves on deia referint-se a la independència de S'Arenal, que “els llucmajorers que se'n vagin a fer sabates i a tomar ametles i els ciutadans a Ciutat. Es aquesta la seva opinió quant al que han de fer els llucmajorers en relació amb S'Arenal?”

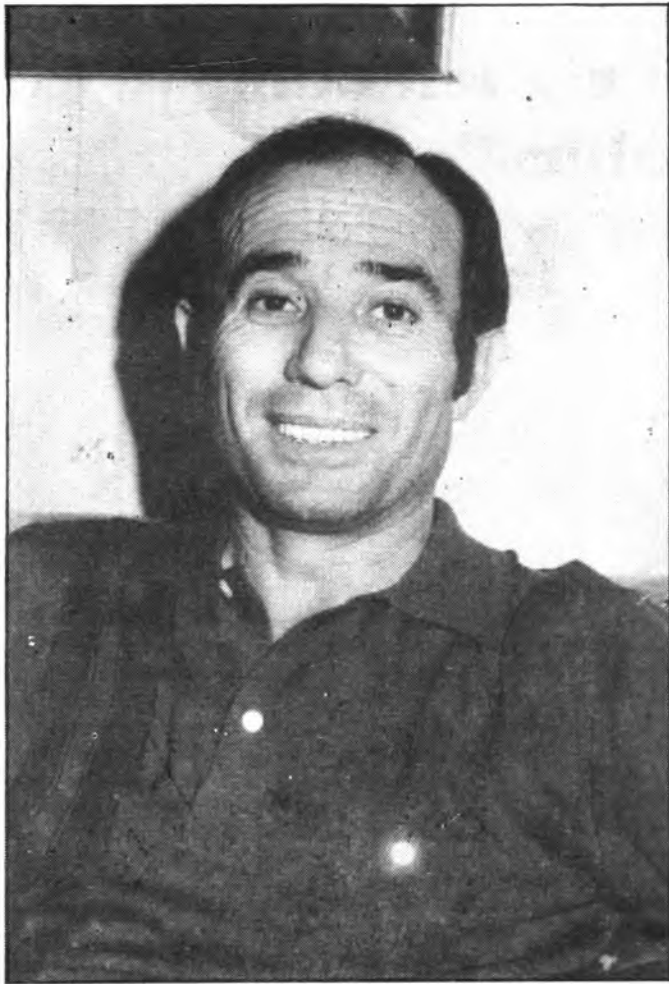
-Estic content que m'hagis fet aquesta pregunta i manifestaré la meua repulsa, com ho vaig fer al “Diario de Mallorca” i “Ultima Hora” a què es pu-

bliquin coses que mai no he dit. El meu començament polític ha estat íntimament lligat a Llucmajor, ja que aleshores era president de l'Associació de taxis d'aquest poble. Per aquest i per molts d'altres motius no tenc res en contra dels llucmajorers. Per altra banda, com a representant de la G.I.A. he de vetlar pels interessos dels que m'elegiren, els llucmajorers que també són de Llucmajor, malgrat que de vegades certs polítics ho oblidin.

-La creació de l'oficina municipal ha estat una passa envant?

-Sense dubte ha estat positiva. S'hi atenen totes les qüestions municipals, llevat de l'urbanisme. Això no passa a la part de Palma on, per qualsevol paper, han de córrer cap a Cort. Així i tot falta capacitat administrativa autònoma. Per exemple no veig perquè el personal de neteja i d'obres s'hagi de traslladar des de Llucmajor quan aquesta labor la podríem fer des d'aquí sense pagar desplaçaments i perdre temps. També podríem arreglar els llums més aviat, donar informació turística, etc. etc.

"ARA NO ENTR EN JOC".

-El pacte UCD-PSOE vos ha perjudicat a l'hora d'aconseguir aquests objectius?

-Abans del pacte la seva labor era més fàcil i fructífera. Ara la feina que faig és la mateixa, però tot m'ho controlen unes supercomissions de les quals estic marginat. Abans sempre tenia l'ajut del govern o de

l'oposició; ara no entr en joc, faig un simple paper burocràtic encara que continui de batle de barri i formi part de quatre comissions municipals. El pacte ha beneficiat Lluçmajor perquè s'han agilitzat coses i s'han invertit doblers. Però això ha perjudicat S'Arenal perquè s'hi dedica manco atenció. Posaré un exemple: s'han destinat 45 milions per a un poliesportiu a Lluçmajor -i

em pareix molt bé-, però aquí encara no tenim camp municipal d'esports, hi ha carrers sense asfaltar, hi ha deficiències d'il·luminació i de clavegueres, etc.

LA CULTURA I L'ESPORT DE S'ARENAL.

-Parlem de la cultura i dels esports...

-Es un camp on la iniciativa municipal no ha fet res. Falta un local adequat i falten activitats. Si se fan coses és gràcies a les Associacions de Pares, que han actuat sense gaire subvencions i amb dificultats materials. En quant a esports hi ha una gran afició: el Col·legi Sant Vicenç de Pauíl s'ha proclamat campió de Balears de balonmà. I això que els entrenaments els fan a la Plaça Major.

-En aquest país, fomentar la cultura passa pel compromís mallorquinista. En una zona d'altra concentració d'immigrants -vós en sou un exemple-, com se veu aquesta qüestió?

-Com que a S'Arenal hi ha majoria de peninsulars crec que és aquí on el Consell i l'Ajuntament haurien d'intensificar la labor mallorquinitzadora perquè hi fa més falta. La gent no n'és reàcia perquè està integrada a Mallorca -hi viu i hi treballa: és ca seva- i és receptiva. Per això voldríem classes de mallorquí i moltes activitats culturals per conèixer aquesta terra, la seva gent, la seva història, les seves manifestacions artístiques i literàries, etc. Però què passa? Cap institució oficial se preocupa de

fomentar-ho i per això els immigrants se senten marginats culturalment. Si tota aquesta feina se feia ben feta les dificultats serien mínimes.

A L'AGUAIT DEL FUTUR POLITIC.

-Ara ja tothom parla d'eleccions. Des d'aquesta perspectiva, com se presenta el vostre futur polític, Sr. Rodríguez?

-Es evident que el nostre grup independent ha desaparegut com a col·lectiu polític. Cadascú ha clarificat la seva postura política personal al llarg d'aquests anys de maduració que, en el meu cas, han estat de reflexió acompanyada d'activitats. Personalment, abans de decidir res vull tancar l'acceptació de la gestió que he realitzat. Crec que les candidatures independents desapareixen, però ara no estic integrat dins cap partit i crec que no és el moment d'autoclassificar-me. En certa manera d'això ja se n'encarrega la gent, i no me col·loca cap a la dreta precisament.

-Per acabar, dedicar-se a la política li ha duit més amics o més enemics?

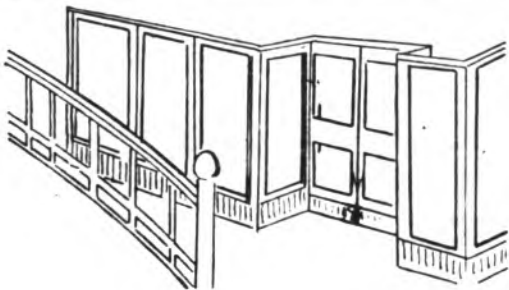
-Els enemics que m'ha creat eren gent que no m'interessava com a amic.

Els amics han estat molts i n'estic molt content.

-I quants de "favors" ha hagut de fer?

-No he volgut cap favoritisme, a pesar que me'n demanassin molts, sobretot durant els primers mesos de mandat.

Macià.

**FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS**

**ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI**

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

En Maties del Club Nàutic Estanyol

“No vull que se riguen dels meus doblers”

En Maties Mesquida Bestard nasqué a Sta. Maria del Camí; sempre ha fet feina en el ram d'hosteleria i ara duu per compte seu l'explotació del Bar i Restaurant del Club Nàutic de S'Estanyol, des del 18 de juliol de 1975, ara ha fet set anys. Es un bon professional, serviciant, li agrada beure una copa (o dues), fer un favor, fer una bromaa..., emperò no vol que se riguen dels seus doblers.

-Què vols dir amb això, Maties?

-Vull dir que aquí jo pag una renda, per tant no puc permetre que “ningú” no es posi davant els meus assumptes. La meua feina, som jo qui l'he de fer de la manera que jo millor consideri. Crec que és lo just.

-Es ver que tant t'és cobrar una consuminició com no cobrar-la?

-Tant m'és convidar als clients, com que me convidin a mi, aquí les relacions són quasi familiars.

-Vols dir que és difícil tractar els clients?

-No, és la meua feina i crec que la faig bastant bé.

-I tractar els socis?

-Això sí, és més difícil perquè un soci pensa tenir sempre tots els drets, i tractar senyors d'un club privat requereix tenir un caràcter molt especial.

-Te duus bé amb els estiejants?

-Sí, els conec a tots, quasi cada any són els mateixos. Emperò per viure a S'Estanyol s'ha de saber-hi viure a causa del caràcter tan particular de la gent d'aquí.

-Quasi totes les activitats recreatives i esportives estan organitzades pel Club Nàutic, això et beneficia?

-Sí, és clar, sempre que hi hagi moviment i trànsit de persones pels locals del Club a mi em convé perquè hi ha més possibilitats de despatx.

-Durant la teua vida has fet diferents feines a negocis de restauració (com es diu ara modernament). Quin tipus de feina és el que més t'agrada? màitre? cuiner? barman? cambrer?...

-M'agraden totes aquestes feines que són pròpies del meu ram. Tres vegades vaig intentar canviar d'ofici, sortir de l'hosteleria, i cada vegada hi vaig tornar perquè és el que m'agrada fer.

-Si haguessis de triar, et dedicaries per Bar o Restaurant?

-Pel Restaurant, sense cap dubte. Cuina i feina de menjador.

-Quin plat prepares amb més il·lusió?

-Els que crec que me surten més acertats: els plats de peix i marisc. D'entre ells n'hi ha tres: arròs marinera, bullavessa i sarsuela; aquests són els que més em sol·liciten i dels que els clients sempre en queden contents.

-Què és el que més aprecies o desprecies dels clients?

-Lo més apreciat per mi és la sinceritat. Si un client té alguna queixa, vull que m'ho digui, i, si és de raó, li vull demanar disculpes i subsanar en lo possible l'equivocació que hi hagi pogut haver, tant si és de cuina com si és de servici. Per contra, consider un mal fet el que algú que no quedi content, per lo que sia, es limiti a pagar el compte i anar-se'n sense dir-me res: en aquest cas, jo sé que les queixes que no m'ha donat a mi, les contarà en esser defora.

-En haber passat l'estiu penses deixar el Club Nàutic S'Estanyol. Què és el que t'ha decidit a donar aquesta passa?

-No tenc queixa personal de ningú. El negoci, en general, ha anat bé, tenint en compte que la feina ve a panxades, són els

caps de setmana, dos mesos d'estiu i quinze dies de Nadal i Pasqua. Ara bé..., pens que la feina no compensa el deixar de compartir més temps amb la família. Comprenc que ja és hora de dur una vida més familiar..., la dona i les quatre nines, la major d'elles té quinze anys, les altres en tenen 10, 7 i 5... Les vull dedicar més temps, això és el que més desig. Pens que en estar a Llucmajor podrem dur una vida més normal. Aquí no tenc cap dia lliure a la setmana. Per altre part he de dir que si no hagués estat pel menjar casolà que feia cada dia pels obrers (damunt lo qual hi ha diversitat d'opinions entre els socis del club) l'aguany que hagués tengut hauria estat molt senzill. Durant tres anys vaig tenir uns grups de turistes francesos que venien els dilluns, dimarts i dimecres, però que enguany no els he fet venir perquè estava cansat de sentir comentaris desfavorables entre la gent del Club, però hem de tenir en compte que això era lo que realment aguantava el negoci en l'hivern.

-Idò viuràs a Llucmajor... Tens qualque feina preparada?

-Sí, afagaré en traspàs el “Bar-Restaurant Toni”, el qual, quan jo hi entri, naturalment, serà el “Bar-Restaurant Maties”. Allà pens fer els menjars que són

les meves especialitats de peix i marisc. El calamar a la romana i altres tapes, fetes cada dia, crec que tendran l'èxit que fins ara han tengut.

-Vols afegir qualque cosa més?

-Sí. D'una part me sap greu deixar aquest negoci, de l'altra, no. En set anys d'estar aquí he fet amistats grans amb gent de tota Mallorca; a pesar de tot, comprenc que hi ha gent que no ha sabut apreciar les especialitats culinàries marines. Pitjor per ells!

Vull fer constar que aquí, per mi, hi ha hagut una paraula que m'ha estat molt odiada i és que algú que sol·licita un servici afegís: “som soci de número”, com si amb això volgués reclamar un tracte de predilecció.

Així mateix vull afegir la constància del meu agraïment al senyor president Pere Pujol per tots els pros i contres que hem tengut, així com a part de la directiva. Voldria que el senyor Pujol li tenguessen en compte tot el que ha fet en bé del Club, potser que ningú més ho hauria fet.

I per acabar deman als socis i amics, que, si qualque queixa no m'ha estat exposada, que me sia perdonada, que jo, de part meua he fet tot el que he sabut perquè tot funcionés lo millor possible.

Guillem Oliver.

CARTES DEL LECTOR

M'ha arribat el NUMERO 11 (JULIOL 1.982) de "LLUCMAJOR de pinte en ample", revista de que som suscriptor, i he tingut ocasió de lletgir a la pag. 19 unes al·lusions a la meua persona, un poc "especials", per no dir una altra cosa...

Aquestes lletres meves, d'ara, no són per altre motiu que això mateix, dar-me per al·ludit... no sé si per bé o per mal, ja que qualsevol endevina les intencions de l'autor!

Ara bé: com que aquest NO FIRMA —es tracta de la secció titulada "SA PENYA D'ES FALCO"— no esperi que jo me prengui, ara per ara, el treball de contestar-li; tenc coses d'importància en què ocupar el meu temps, n'estigui segur. I no tenc costum de contestar a gent que s'amaga; és molt COMODO utilitzar pseudònims, així com escriure sense firmar, tot cobrint-se amb un títol de secció... tant si és FALCO com si és MILANA. Quan aquest "falcó" sia servit de DIR QUE ES amb nom i cognoms, contestaré a lo que diu de mí en el segon paràgraf de dita secció, num. 11 p. 19 de la revista.

Contestar a desconeguts, no.

Identifiqui's primer.

F. Dr. Contestí Sastre
d'Esthacar.

SUBHASTA PER A LES OBRES DE L'ESGLÉSIA

Nuestro templo parroquial ha estado necesitado recientemente de urgentes reparaciones de albañilería ocasionadas por el natural desgaste producido por el tiempo.

La Junta de Obras de la Parroquia ha cuidado con diligencia y celo de los respectivos presupuestos y de la realización y buen término de estos trabajos.

Debemos considerar que el templo parroquial es patrimonio de todo el pueblo, es un legado artístico-cultural-religioso de nuestros antepasados que lograron levantar con su esfuerzo y del que todo Llucmajor debe enorgullecerse y ha de ser preocupación, también de todos, la inquietud por su conservación.

En este sentido un grupo de llucmajorers, respondiendo a la llamada del parroco, han ofrecido su colaboración a fin de conseguir la liquidación del importe de los gastos de estas obras ya realizadas y si fuera preciso prever la posible necesidad de otras en el futuro.

En principio se tiene el proyecto de realizar, el día de Ultima Feria, una gran subasta de artículos diversos que serian apor-

tados voluntaria y desinteresadamente por todos los que quieran contribuir.

Estos artículos pueden ser muchos y variados:

Todo aquello que se considera viejo y que ya no nos sirve, como un mueble, por derruido que esté, cerámica, "aram", ropa antigua, etc..

La confección de trabajos manuales, ya individualmente ya en grupo, de floreros, colchas (vánoves), manteles, tapetes, bordados, etc... Hay grupos que ya están trabajando en esta sección.

La aportación por parte de nuestros artistas de un

cuadro, una cerámica, una escultura, una fotografía, un grabado, etc...

Todo será bien recibido y agradecido.

Desde estas líneas hacemos un cordial llamamiento a todos los llucmajorers para que se animen a colaborar, en la medida de sus posibilidades, en esta campaña que puede resultar un verdadero éxito si así nos lo proponemos todos ya que consideramos que su finalidad se lo merece.

Desde la prensa y la radio seguiremos dando cuenta y noticias sobre esta campaña a la que, repetimos, invitamos a participar a todos.

MOTOR DIESEL
Y GASOLINA

TALLER

Berton

Carretera Campos, s/n
Teléfono 66 08 92

LLUCMAJOR (MALLORCA)

PUIG

SABATERIA

Sant Miquel, 9 Tel. 66 02 57

LLUCMAJOR (MALLORCA)

**MATERIALS DE
CONSTRUCCIO
ANTONI VIDAL**

**AGENT "FIBROTUBO"
MATERIALS DE CONSTRUCCIO
SERVEI A DOMICILI**

Tel. 66 06 88

PER A LA SEVA
DECORACIO DEL SEU
ENMOQUETAT, RECORDI:

Resposta a "un grupo de Llucmajorers"

Sovint després d'una primera lectura d'un text sens acudeix una paraula, una frase o un refrany que sintetitza d'alguna manera les sensacions que ha produït en el lector l'escrit esmentat.

Després d'haver pegat una ullada a la carta oberta que, adreçada a la "direcció de la revista LLUCMAJOR de pinte en ample", es publicava als diaris d'àmbit provincial la primera quinzena de juliol ("Balears", dia 8, "Diario de Mallorca", dia 11, "Ultima Hora" dia 12 i "El Dia" dia 16) com un llampec se'ns feu present l'antiga dita mallorquina: "qui té la cua de palla...".

Aquesta fou la primera impressió, una lectura més detinguda però, no feu més que confirmar-les plenament. Val la pena, pot ser, deternir-nos uns moments en la consideració de llarg escrit de "Grupo":

S'obra amb una declaració de la no pretensió de moure polèmiques, ni molt menys "salir en defensa o en contra de nada ni de nadie", moguts tan sols per la profunda preocupació que els provoca Llucmajor (d'on deduïm que, segons ells, Llucmajor no és "nada" ni "nadie").

En aquest primer paràgraf queda clar també que

el "Grupo" no pretén, i això és molt lloable, "mezclar ningún aspecto personal" i en conseqüència publiquen anònimament la carta per tal que no hi hagi dubtes i la gent pugui tenir ben clar que es tracta d'un "Grupo", no d'un "grupet" ni un "gruparro", de ciutadans ofesos que clamen justícia, desinteressadament, per l'honor trepitjat del seu estimat poble, al qual ells i només ells representen.

En el segon paràgraf de la lletra "suposen" que l'Editorial de la nostra revista és el "exponente" d'una opinió i fixant-se que no duu firma, pensen que la signatura correpon a la direcció de "Llucmajor de pinte en ample". Si han tengut l'amabilitat de llegir les editorials de la nostra publicació en general, i la del núm. 10 en particular, podrien tenir també l'amabilitat de fitxar-se en una nota que figura al peu del Sumari, col·locada just al costat de l'Editorial i així no necessitaran "suposar" sinó que clarament podran esbrinar a qui han d'atribuir el menatge editorialesc.

Segueix a l'epístola que comentam una justificació i lloança del dret a analitzar críticament les opinions dels demés així com una en-

cesa defensa de la llibertat d'expressió, opinions aquestes que compartim totalment i a les quals rendim culte a través de la nostra publicació. Una anotació però volem fer: diríem que les paraules "sacrosanto pilar", que usen els senyors del "Grupo", en aquest context ens evoquen retòriques avui ja absoltes i no gens gratificants d'un passat, alguns aspectes del qual no són gaire afalagadors.

Després d'aquestes consideracions de caràcter general entren els autors de la carta en el bessó del seu escrit i passen a la crítica de l'Editorial del núm. 10 de "Llucmajor...".

Comencen demanant-se si "todo lo hecho antes de vosotros estuvo mal y ahora con vosotros todo estará bien", la qual cosa, segons ells, implicaria una "cierta petulancia y desprecio a unos hechos que, en su momento, tuvieron lugar con significativa base y soporte populares". Alerta, senyors del "Grupo". Primerament: a l'Editorial no s'afirma en cap moment que "todo lo hecho antes" estigui malament, sinó que "un sector de llucmajorers ha creat una catefa de tòpics entorn del nostre poble que objectivament són falsos". En segon lloc: classificar els fets segons hagin

succeït "antes de" i "ahora con vosotros" presuposa que la revista té una funció executiva o de poder quan no és res més que un òrgan d'informació i opinió —obert a tothom, com es pot veure fullejant els números publicats fins ara—. I en tercer lloc: és clar que seria un acte de "petulancia" menysprear uns fets que, en el seu moment, haguessin tengut una significatiu suport popular, però, senyors del "Grupo", a l'Editorial es critiquen unes formes d'actuar, uns tòpics, difosos des d'instàncies oficials i oficialistes del franquisme que mai no comptaren amb el suport de la majoria del poble, ni de lluny.

No, senyors del "Grupo", no, no és tracta que a l'Editorial, o des de la revista, es menys tinguin valors tan importants, respectables i respectats pel poble llucmajorer com són la persona i l'obra de la nostra gran poetessa Maria Antònia Salvà o la magnífica "Història de Llucmajor" del Doctor Font i Obrador. El que l'Editorial posa en tela de judici és la utilització d'aquests bens indubtables i rics per part de certs grups que es serviren d'ells per auto-promocionar-se.

En la memòria de tots estan els actes de propaganda triomfalista als que es re-

RESTAURANT

GRAN VIA

**NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS**

Informació: 66 03 17

PERRUQUERIA

FINA

C/. D'es Vall, 49

feria l'Editorial, actes que l'únic que pretenien era el lluïment personal de certa "gent principal" deixant de banda els vertaders valors espirituals i de participació que haurien de caracteritzar l'autèntica cultura. Cultura participativa i enriquidora, no cultura com a escala per a l'autopromoció, senyors de "Grupo".

Afegeixen que "ustedes que ponéis por los suelos todo esto" (convé recordar que ustedes, en castellà exigeix el verb en tercera persona) "insertáis" un panegíric a J.M. Llopart i una sèrie al Glosador llucmajorer, l'Amo (mestre, senyors, no amo) Antoni Lleó. I en això veuen una contradicció i acusen a la revista de "ensalzar esto y menospreciar aquello". Senyors, vostès mesclen, pot ser amb la millor de les intencions, ous amb caragols. Surt, efectivament, el mún. 10, una breu

referència i felicitació a Llopart pel fet d'esser el primer mallorquí que ha guanyat, ni més ni menys, que el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes i també a les planes de "Llucmajor de pinte en ample" han sortit referències a personatges llucmajorers (i no llucmajorers) de molts de caires diferents. Però el menyspreu — si vostès li volen dir això, nosaltres li diríem reflexió crítica, més o menys encertada en la seva forma literària— es presenta tan sols a l'Editorial del núm 10 i referit a uns aspectes d'una determinada postura "cultural" d'un cert sector ben conegut del que se'n deia "les classes dominants llucmajoreres" amb un cert eufemisme ben indicatiu del respecte que s'intenta guardar a les persones i a les institucions.

També fan menció i defensa encesa a la seva missi-

va de les "Memorias de un año de labor municipal" de les quals, si bé en reconeixen la remota possibilitat del seu deficient estil literari, posen de manifest els seus alts valors: "su única finalidad fue que sirviera de comunicación con el pueblo en una época en que los Ayuntamientos no eran tan abiertos a la información como ahora deben serlo", i que no s'hi troba ni una gota de "triumfalismo" o "propaganda política".

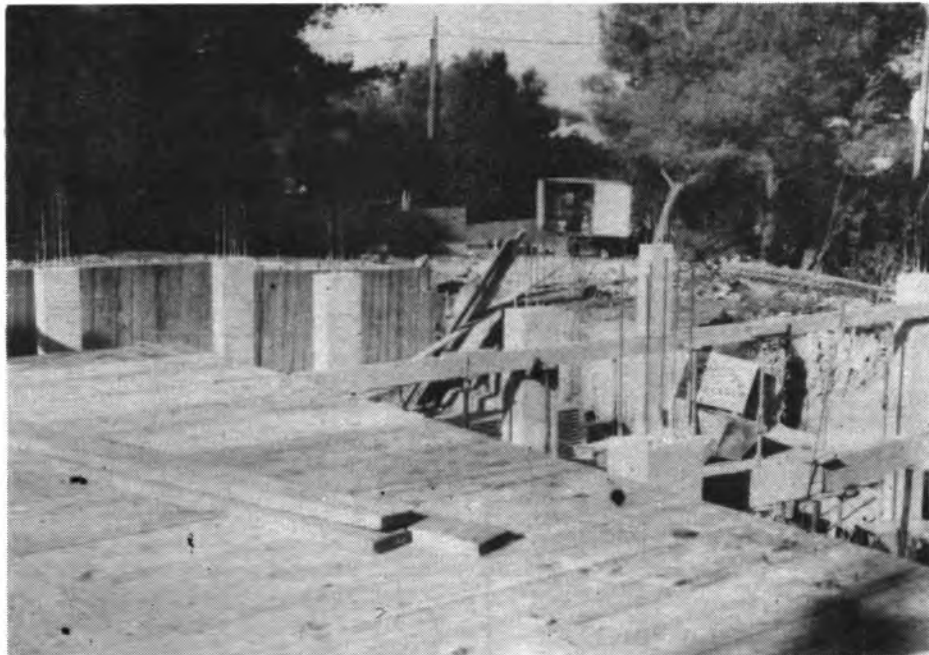
Convendria, senyors, que les tornassi llegir.

En resum, senyors del "Grupo", amb tot i que valoram positivament la correcció de la seva lletra (sols els escapa un poc amable "incubada") no podem ni més ni menys que dissenyar totalment de la seva conclusió que hem fet amb aquell Editorial —que té els seus defectes, com tot— "Avergüenza a todos (los)

llucmajorers" perquè si alguna cosa quedara clara és que allà tractàvem només d'un petit grup (castellà "grupo") que és present en la memòria de tots.

I la nostra intenció, senyors del "Grupo" no era la del "tonto del lugar" de voler apedregar el nostre propi terrat sino la d'intentar reflexionar sobre la realitat —realitat que presenta aspectes satisfactoris però també caires negatius, espinosos i desagradables que, no per aspres deixen d'esser reals i nostres— i a partir d'aquesta anàlisi intentar trobar entre tots les "vies de solució" que el poble necessita i que no tenen altra fita que el progrés en concòrdia i paternitat entre tots —tots— els llucmajorers.

LA REDACCIO.

EMPRESAS

Fullana

UNA EMPRESA MODERNA
AL SERVEI DE LA CONSTRUCCIO

Convento, 157 - Tel. 66 04 60
LLUCMAJOR

Ca'n Tià Taleca

Restaurant

CARTA D'ESTIU

Paté de la casa
Trempó
Ensalada "niçoise"
Ensalada mixta
Gaspaxo
Espàrecs amb maonesa
Truita de gambes
Revoltillo de tomátiga
Sopes mallorquines
Escudella fresca
Albergínies rellenes
Tumbet
Paella de cec

Gambes
Calamars
Rape a la mariscala
Musclos

Llom torrat Ca'n Tià Taleca
Cama de xot amb el seu suc
Porcella a la mallorquina
Costelles de xot
Colomins
Entrecot
Escaldums

Gelats d'ametla
Tarta gelada
Gelats amb mel i
Copa de la casa
Fruita
Formatges

CARRER DE CAMPOS
Tel. 66 02 79

Recent llamps quin jurió! Sa calor ha fet desastres i quasi no he pogut sortir a fer cap volta, he estat amagat a s'ombra de sa penya esperant qualche bufada de vent per refrescar-me. Cercant sa frescor, vaig fer una volta per s'Estanyol i vaig sentir queixes sobre es Club Nàutic. Pareix que ses coses no van molt bé entre es socis i s'altra gent. Hi ha persones que no estan satisfetes si no posen barres i emperons i no s'aturen fins que en es llocs públics o concorreguts aconseguixen posar reparacions i gábies. Per a ells són signes de distinció quan haurien de pensar que sa llibertat és es bé millor de tots.

Continuant amb aquesta calorada i tenint en compte que "sa monja l'encén i es frare l'apaga", es nostros pagesos estan ben assustats pels ametlers des nostre terme. Si no arriba alguna arruixada que refresqui s'ambient se moriran molts d'arbres i sa collita —que és ben abundant a segons a on— se veurà reduïda a secas. I per cert, fidels a una cita de cada any, ja han arribat ses famílies de temporers i han començat un calvari en s'espera d'una hipotètica contractació laboral.

Dies passats, es veinat

mussol vengué tot atarrulat —des de que el vaig fer secretari fa molta feina— i me va llegir un retall de diari. En aquest escrit, uns senyors que tenien poques feines, feien elucubracions sobre sa nostra revista i mostaven sa seva disconformitat sobre un passat editorial. Es mussolet feia sa mitja quan llegia aquell llarg testament. O saps qui són?, li vaig demanar. Fan olor de ranci, digué penjant-se ses ulleres, tenen una memòria "gloriosa" i foren i suspiren per "l'ancien régime".

-De l'"ancien"? Torrenyoles! del "propier" régime!.

Amb es tancament temporal de ses empreses de calçat per concedir ses vacances d'estiu, boirotos negres volen per damunt de molts de treballadors. Es comentarís són pessimistes, s'assegura que a Ca'n Pola tancaràn definitivament. Sa nau no sura a pesar de sa darrera gestió laboral i des crèdits concedits pes Govern i s'economia de moltes famílies de Llucmajor sofrirà un cop fort. Són moltes ses persones que queden sense lloc de feina i que pentura s'hauran d'investir amb es crèdits. S'ha tornat demostrat que sa pitjor part ha tornat caure damunt ses espatles des treballadors.

Es Garriguer Xisco.

TABLEROS Y MADERAS

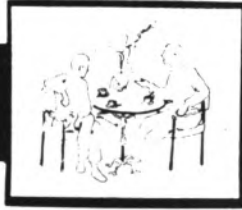
Framon, s.a.

ALMACEN Y OFICINAS:
Ctra. Llucmajor-Porreras, Km. 1
Teléfono 66 08 37
LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:
Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05
MANACOR

Xerrades de cafè

Calor

-Quina calor...!

-Es inaguantable. Ja no record haver-ne patit mai tanta. Estic que m'encenc.

-I és per tot. Tant a S'Arenal com a S'Estanyol, que és un lloc tradicionalment fresc.

-Però aquesta ona de calor romp totes les tradicions i és bo per agotar tots els ventiladors.

-Sí, es negociants des ram hauran fet es seu agost en es mes de juliol.

-I si tot se pogués arreglar amb ventiladors no hi hauria cap problema. Però ja em diràs com acabarà aquesta sequedat de fora viala.

-Molt malament. Ses pèrdues d'abres i fruits, seran molt grosses.

-I diuen que no plourà fins a mitjan agost.

-Idò si que anam bé. Si continua aquesta calor mos torrarem tots.

-Ja hi estam acostumats...

-No ho sé. Perquè aquesta calentor entra dins el cos i tant que ses reserves físiques i Psicològiques queden agotades.

-Sí; no tens ganes de fer feina ni de prendre cap iniciativa.

-Tal vegada sia per això que es països africans i ets altres on es sol pica fort, ets habitants són tan vagos.

-I moren més aviat que a ses regions fredes on hi ha més centenaris.

-També crec que a ses carreteres es calor pot pesar a s'ànim des conductors de cotxos, i esser causa de molts d'accidents, que, potser, se produeixen per falta de tranquil·litat.

-I si circulen per carreteres com sa de S'Arenal a Lluçmajor, encara es perill

és més gros i més greu.

-Pareix mentida que en

es temps que mos ha tocat existir hi hagi encara camins com aquests.

-Ten en compte que encara se conserva amb sa mateixa amplari i revolts de quan es nostros pares i padrins anaven a s'Arenal amb carros i carruatges.

-Fins i tot hi ha trossos on no poden passar dos vehicles.

-Veig que tant en temps de dictadura com amb sos polítics d'ara no hem tengut suficient influència per

reformat sa carretera de S'Arenal.

-Aviat faran s'autopista fins a Santanyi.

-I deixaran sa carretera de S'Arenal així com està?

-Ah, això jo no ho sé. Es responsables des govern o ses autoritats vull dir ses autonomies tenen sa paraula.

-Aquests sí que tenen calor... si que en tenen...!

Juliol 1.982.

Un que escoltava.

PREFAMA

PREFAMA

Ctra. Militar 522 El Arenal
 Archiduque Luis Salvador 84 Palma
 Gran Via Asima s/n Polígono La Victoria
 C. Obispo Pedro Roig 29 Lluçmajor

El Club Nàutic s'Arenal

★ Un dels més importants Clubs Nàutics Esportius de Balears fou fundat l'any 1952

★ Està presidit per un llucmajorer, Joan Miquel i Catany, el qual parla per a la nostra revista

La història, del nostre "club Nàutic S'Arenal", començà el 31 d'agost de l'any 1.952. Fou el resultat d'una reunió de veranejants i tingué lloc a "Ca'n Baster", avui "Restaurant Bonet". I aquella vesprada quedava constituïda una junta gestora que començava a treballar amb la millor i major il·lusió. Prest, dins breus setmanes, es compliran 30 anys d'aquell dia d'estiu. Des de llavors S'Arenal ha sofert una extraordinària transformació en tots i cada un dels aspectes. El Club Nàutic també. Des d'esser l'inici de la construcció d'una enramada i els primers punts per amarrar qualche barca, amb molts de treballs i esforços... sorgeixen avui unes instal·lacions modèliques i per això és considerat com un dels millors clubs esportius nàutics de les illes.

Primera junta general de socis.

Era el 5 de desembre quan es constituí la primera junta directiva, a través d'una assemblea de socis. Fou elegit president en Josep Riutort i Martínez i vice-president en Mateu Gamundí i Monserrat; secretari Joan Garcies Tomas; tresorer Jaume Pujol i Roca; inspector d'embarcacions Mateu Gamundí i Puig i vocals Miquel Gamundí i Contestí, Tomàs Gomez Garcias, Germán Chacartegui i Sáez de Tejada, Sebastià Salvà i Rubí. Assessor tècnic Mateu Rosselló i Pirelló, jutge de Marina.

Un any després es comptava amb 88 socis i la primera caseta que es montà fou llogada i tenia uns 16 metres quadrats. Però la gent estava molt contenta; no es regateja esforç ni sacrifici i el club anà endavant.

Es contracta En Lluís.

Qui no coneix En Lluís? es contramestre? Tothom el coneix, diríem nosaltres. En Lluís ha estat sempre un bon amic dels socis i simpatitzants. En Lluís ha tingut i té plena confiança, una confiança guanyada a força de treballar i ajudar a tothom, en

la mida de les seves possibilitats.

Lluís Joan Castelló fou contractat en la llunyana diada del 3 del mes de maig com a conserge del Club, el qual, al mateix temps, cuidava de l'exploració d'un petit bar que funcionava dins l'esmentada caseta.

Mateu Gamundí, president.

A finals de l'estiu de 1.956 dimití com a president Josep Riutort i es fé càrrec de la presidència Mateu Gamundí. Un any després entrà amb tal càrrec en Gabriel Salom i Llaneres. El 22 de desembre del mateix any morí en Josep Riutort i fou nomenat president honorari a perpetuïtat.

El 28 de gener de 1.960 dimití Gabriel Salom i es va fer càrrec, com a primer mandatari Jaume Riutort i Català.

I mentrestant seguiren les obres, passarel·les, terrasses, varadors i altres millores.

Joan Garcies i Antoni Galmés.

En el mes de juliol de 1.960 quedava nomenat nou president en la persona de Joan Garcias i Tomàs, el qual féu nova junta directi-

D. Joan Miquel Catany quan el feren president.

va. Dos anys després arribava Antoni Galmés i Riera dins la junta. Antoni Galmés passaria ben prest, el mateix any, a la presidència. Es Antoni Galmés que ens diu per a la nostra revista llucmajorera: "En aquesta data hi vaig arribar com a president perquè vingueren a cercar-me, juntament, les dues tendències que hi havia entre els socis del club. Dos anys després vaig presentar el projecte del primer port... em tractaren de boig..., però el port es va fer a tothom quedà content".

I abans de deixar la presidència, deu anys després, presentà, també Antoni Galmés, el projecte del segon

port, el mateix que ara s'acaba i fins i tot, els elements mateixos de la junta, novament, em donaren l'aspre qualificatiu d'il·lús. El port està fet i la gent més contenta que mai.

Molts de campions.

Al llarg dels anys, el club ha tingut molts de campions, tant de Balears com d'Espanya i repetides sortides, amb triomfs inclosos, a l'estranger. El C.S'Arenal tingué molt bona anomèndia. Tothom sabia que "a s'Arenal s'hi venia a perdre". Els trofeus en joc quedaven a ennobrir les vitrines de l'entitat. Era un

gran honor. No cal donar noms de campions i triomfadors; són molts i de gran categoria. Una altra ocasió ens permetrà parlar novament i extensament d'aquest tema.

Inauguració del port.

Era un horabaixa del mes d'octubre. Any 1.969. El dia de la festa de la Mare de Déu del Pilar, s'inaugurà el primer flamant port esportiu. Hi assistiren les primeres autoritats provincials i també Joan Antoni Samaranch, aleshores Delegat Nacional d'Esports i avui president del Comitè Olímpic Internacional. El senyor Samaranch digué, entre altres coses: "Es la primera vegada que acudesc a una inauguració sense que abans no s'hagi demanat ajuda econòmica".

Però Samaranch prometé, i la cosa va esser atesa, dos milions de pessetes que s'empraren per a comprar el primer "Trefelitx" que s'instal·là a Espanya.

El club comptava ja amb 700 socis.

A l'estiu de 1.970 es va inaugurar l'Escuderia Agüelles, de la qual fou gran impulsor en Marià Rosselló i Barbarà. A l'acte assistiren les primeres autoritats illenques. Anys després se celebraren, en aigües baleariques, proves puntuables pels campionats d'Espanya, d'Europa i del món, en l'especialitat de motonàutica, amb participació d'anglesos, italians, americans, portuguesos i altres nacionalitats, sempre organitzats a cura del Club Arenaler.

Certamens literaris.

També en algunes ocasions, en temps de la presidència d'Antoni Galmés, han tingut lloc convocatòries de certamens literaris, aconseguint premis els senyors Joan Pou, Antoni Galmés, Joan Ferrer, Mariano Rosselló, Jaume Riutort i altres. I a més es començaren els fonaments d'una biblioteca nàutica.

La primitiva caseta i enramada del Club Nàutic S'Arenal, l'any 1.952.

Joan Miquel i Catany.

I arribaren noves eleccions de president. Joan Miquel Catany i Marià Rosselló i Barberà anaren a les urnes. Sortí elegit en Miquel Catany i quedà anomenat president i tingué com a vice-presidents en Miquel Munar i Mut i Manolo González Pando. Francesc Villalonga i Cerdà, secretari i Miquel Contesti i Cardell, vice-secretari; tresorer, Bartomeu Cazador i Mas; comptador, Bartomeu Torrens i Cabrer; comodor, Agustí Ferrer i Melis i vocals Damià Oliver i Antich, Antoni Ferrer i Riutort, Miquel Angel Villalonga i Cerdà, Llorenç Julià i Stella i Francesc Nicolau i Gelabert. Al llarg dels últims anys s'han renovat diferents càrrecs directius i hem arribat als nostres dies i la directiva segueix treballant d'una manera intensiva i fructuosa.

Moltes coses queden a dir i totes tenen una importància de llarg alcanç. En ocasions oportunes tornarem tractar de temes del nostre club marítim arenaler. Avui volem deixar constància de la gran importància obtinguda i molt més ara, quan construint un segon Port Deportiu amb adequades i modernes instal·lacions, es poden donar unes atencions i serveis a satisfacció i exigència de la majoria.

Mes dates.

Actualment el Club Nàutic S'Arenal té més de 1.300 socis i és el club que més llicències esportives de vela té en les nostres illes baleariques. A més té 6 "fletillas" de vaixell de vela. Els calts (calados) van des de dos a cinc metres. Es disposa d'un total de 710 llocs d'amarrament que poden anar des de majors, 20 metres d'eslora, fins a barques petites.

Estan molt adelantades les obres del nou edifici social. Cal dir que es tracta d'una important ampliació amb els més moderns servicis.

El president.

Però vulguem que sia el llucmajorer Joan Miquel i Catany que ens parli breument de més coses.

-President, què hi ha del nou edifici? Què és?

-Es l'enllestir. Així és. Es enllestir el programa de millores. El nou edifici constarà d'oficines, duanes, despatxos, infermeria, bar i restaurant, etc, fins i tot, al costat, tindrà piscina de

traces pre-olímpiques per a promoció de la natació.

-Satisfet de tot, President?

-Podem dir que hem treballat per aconseguir lo millor pel Club. I ho demostram amb proves i obres. Mercès, ... i gràcies als socis i gràcies als col·laboradors és lo que he de dir. He tingut unes bons companys de junta directiva. la Unió fa la força, està ben demostrat. El temps que hem esmerçat, ho dic tot gojós, serà de bon profit per a tothom.

-I ara què?

-A seguir laborant pel camí emprès. Cal no aturar-nos; fora descansar. Quan un es cansa és bo deixar el càrrec i retirar-se. La vida és lluita i envant; lluitem. Nosaltres volem acabar totalment les obres i després seguir aportant lo necessari per tal que els socis es trobin a gust, més direm, els socis i tothom".

Gràcies president i enhorabona.

Tomeu Sbert.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

La platja de s'Arenal, un cul de sac de la Badia de Palma

La renovació de les aigües, condicionada per les instal·lacions del Club Nàutic

Per a qualsevol banyista no serà difícil observar que la platja de S'Arenal —des del balneari 10 al Club Nàutic— és la que presenta pitjor aspecte de la platja que s'extén al llarg de la badia palmessana. Les aigües no són gens transparents i l'arena sembla un conglomerat viscos.

Paulatinament s'han anat acumulant sòlids i simultàniament ha disminuït el nivell de l'aigua. Una altra de les característiques de la platja llucmajorera és l'aglomeració de banyistes —gairebé estan un damunt l'altre— factor que ve condicionat per l'elevat nivell d'ocupació urbanística i hotelera que la zona enregistra.

Els responsables de l'estació depuradora asseguren que funciona a tot rendiment i no es tira cap litre d'aigua que abans no s'hagi tractat degudament i que, cada dos o tres dies, s'efectuen anàlisis i així s'extrema la vigilància sanitària. Malgrat totes aquestes mesures, l'aspecte que presenta l'aigua no mereix que el qualifiquem de favorable, sinó al contrari. Tothom coincideix en afirmar que s'han de cercar les causes a la difícil renovació de les aigües. Aquestes dificultats encara han augmentat amb la perllongació i ampliació de les instal·lacions del nou club Nàutic.

CUL DE SAC.

El reduït espai de la platja llucmajorera s'ha convertit en un autèntic "Cul de Sac" de la badia palmessana i allà es reu-

neixen els residus i la contaminació. Quan es va plantejar l'ampliació del C.N ja es varen alçar algunes veus, concretament el regidor Manuel Rodríguez, el qual va apuntar la possibilitat que la platja llucmajorera es pogués convertir en una claveguera. La postura del regidor independent de S'Arenal va ser en un inici reforçada pel grup socialista, i es concretava que les noves instal·lacions nàutiques estassin dotades d'unes bocanes per facilitar la renovació de les aigües. Per causes que nosaltres desconeixem, la prosperar i els problemes de la platja llucmajorera va en augment constant. Dia a dia, l'arena i els sòlids acumulats, roben metres a la platja i condicionen la seva paulatina desaparició si no es procedeix a unes operacions periòdiques de neteja. Les aigües no tenen tan fàcil solució i tot queda supeditat a que es produeixi un temporal que les renovi. Els organismes competents hauran d'estudiar el problema, ja que no serveix de res —encara que es té en compte— que no es tirin aigües residuals pròpies si després, gràcies als corrents marítims i vents es recolleixen les del veí. La solució s'ha de convertir en un pròxim objectiu, abans que ocorri qualsevol tipus d'intoxicació o de contaminació provada, ja que si es produïa, vendrien després els plors si a la degradació urbanística que s'ha aconseguit fins ara, li afegim la de l'espai de platja.

F. Verdera.

"Bahía Azul", una urbanització amb problemes

La urbanització "Bahía Azul" enclavada, assegada a uns 10 quilòmetres de S'Arenal, per la carretera del Cap Blanc, és veïnada de "Bahía Grande" i "El Dorado". "Bahía Azul" és una de les moltes urbanitzacions que conté Llucmajor, unes en més expansió que les altres, però totes amb futur.

"Bahía Azul" es troba en franca apoteosi de creixent. Però hi ha sorgit un greu problema, segons manifesten alguns veïnats de la mateix urbanització. I nosaltres, un grup, hem volgut parlar amb el delegat del batle llucmajorer, en Manolo Santolaria, que està molt enfadat per l'assumpte que ens ocupa.

"XAVOLES".

I és que "Bahía Grande", entre xalets i casals bonics i construïts damunt una infraestructura sortida d'uns plans d'urbanització ordenats des d'una comissió local i després provincial d'urbanisme, aleshores es construïen també... "xavoles"... i moltes. Es tracta de gent que un dia comprà un trast i, per lo que sia, vol emprar-lo i no ha pogut construir la casa vivenda adequada i no ho fa així com està manat per unes normatives municipals, clares i ben resoltes.

DESTRUEIXEN L'ENTORN.

I és que les dites "xavoles" fan malbé i rompen, amb mal gust, tota l'harmonia, bella, sublim de "Bahía Azul".

Les deim "xavoles" perquè moltes d'aquestes casetes, construïdes ja, estan fetes de "tochos" i "terrazo", amb una rústica xemeneia d'uralita; i diuen que a dins, fins i tot, moltes tenen un petit clot que serveix per lo indispensable, volem dir, per les necessitats vitals, tot rudimentari i mai permès per les autoritats corresponents, ni aprovat per les Ordenances Municipals. En algunes "xavoles" es poden veure... antenes de televisió.

NO POT ESSER!!

En definitiva, ens deia en Manolo Santolaria... que no pot esser!!! La gent està preocupada pel problema surgit. Molta gent ha gastat milions de pessetes construint un adequat, bonic i ben acabat xalet, segons està ordenat, i... tenir als costats, al seu entorn, a la vista, les anomenades "xavoles" és molt desagradable.

I és que "Bahía Azul" mereix un millor tracte i correcta atenció.

Tomeu Sbert.

LLEGIU CADA MES

S'ARENAL
DE MALLORCA

Gent de la vila

Mestre Antoni Saliner

La darrera setmana del mes de juliol d'aquest any, Mestre Antoni Saliner ha complert el cinquantenari de la possessió del carnet de conduir de la. Degut al fet no tenim inconvenient en dedicar-li aquest article com a homenatge.

Més que un personatge interessant és pel poble de Llucmajor tota una Institució. En tots els aconteixement de la vida ciutadana ha estat present, en més o manco incidència, la persona d'En Toni Saliner i tant a un bateig com a un "variadet", la patatilla no hi pot mancar i ara amb la calor un poquet de "FRESCA", a una verbena no ens pot anar gens malament.

I per mor de la calor hem anat a cercar la fresca i darrera o davant segons com es miri, hem trobat EN TONI SALINER.

-Quants d'anys fa que feis aquesta feina?

-Ara jo tenc 67 i als set ja en repartia amb la meva germana, per ajudar a mon pare en la feina. Perquè era mon pare el que va començar amb la tradició.

-Què vol dir que aquestes BOMBES eren del vostre pare?

-D'ell eren i va esser ell el qui em va ensenyar tot el procés de fer el gelat. Mentre xerram, ell va donant ordres al seu mosso (missatge, com diu

ell). "Posa sal!... No faces ets troços (de gel) tan petits!... Atraca una altra arrova!... Posa sal!, no veus que si no hi poses sal es gel se fon i això és com munyir una vaca que no té llet".

Hem notat, emperò, que sempre emprava bones i calmades paraules, dit d'altre mode, que la pedagogia de Mestre En Toni ens va plaure i per això ens atravírem a demanar:

-Aquest gelat que feis no és com aquell de les màquines de fer gelat!.

-Vine! (i sense gens ni mica d'escrúpols, amb tota la confiança del qui fa la feina ben feta em fa acostar a una taula i comença): Metla, de sa bona, (i mos mostra uns paquets de d'ametla molta), agafa un pot i em fa ensumar, canyella, natural, no són "polvos", a més de la llet que ja ho veis complementa la fórmula... Posa gel!... Sal!, sal!... (segueix manant al mosso).

I les quatre comencen estar plenes i enrevoltades de gel i sal.

-I què precisa molt de temps per estar fet?

-D'aquí deu minuts, ja estarà fet!. (I noltros mos miràrem i no ho dubtàrem perquè ens ho deia Mestre En Toni, però...).

Agafen una de les quatre bombes i la posen a la "màquina", una espècie de

cavallet de fusta amb uns engranatges dentats formant àngle de 90 graus, i En Toni se posa roda qui roda a confeccionar el deliciós producte que farà que les calors estivals sien més lleugeres i explica:

-Sempre s'ha d'anar al mateix ritme ni massa aviat ni massa a poc a poc.

La bomba comença a agafar velocitat però notam que la pràctica del nostre personatge fa que s'estabilitzi i arriba a una velocitat uniforme, increïblement realitzada per un home. I rodant passen minuts i les altres bombes exigeixen esment d'En Toni.

-Vine aquí, ja has vist que ni massa a poc a poc ni massa aviat! (I el mosso com un franciscà d'aquell temps, els d'ara no els coneixem, se posa a la màquina i En Toni passa a les altres tres que estan aturades i sense que ningú les hi hagi dit res...)

-Després posareu les altres a la màquina?

-No! Aquestes estaran tan prest com la de la màquina!

(I noltros mos miràrem i no ho dubtàrem perquè ho deia Mestre Antoni, però...) Però En Toni comença a girar, amb mestria i amb molta de monyeca les bombes que fins aquell moment no havien tengut cap personalisme i, un pic cap aquí i un pic

cap allà, dues voltes cap a la dreta, un parell a l'esquerra i ell ens confirma:

-Aquestes estaran tan prest com les altres!.

Era, sempre ho és, meravellós veure fer feina a un home i sobretot si aquest és un expert amb la matèria. I el missatge seguia donant voltes al maniple i Mestre Antoni jocs de monyeca i voltes a les altres tres sense aturar-se de dir:

-Dur una arrova de gel. Més sal...

I així durant els deu minuts que ens havia dit. Les bombes n'estaven totes plenes de sal, de gel i aigua de la fusió progressiva del gel per la calor abundosa que ens ofega.

De cop i volta.

-Ja està!, diu i nosaltres ens alegrem d'esser presents en aquest acte que es converteix en emocionant.

-Du l'aigua!, sentència, mentrestant ell agafa un pedaç molt net i amb l'aigua que li ha duit el mosso neteja la tapa dels restes de sal i d'aigua. Agafa una paleta amb un mànec més llarg que la bomba i aficant per l'ansa pega uns cops cap a dalt per obrir la primera bomba, l'obri i notam que allò que havia d'esser gelat solament és líquid.

-L'hem obert un poc prest però està fet... (No ens ho acabarem de creu-

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescadors, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

Plaça Espanya, 11 bis.

Born, 7 Tel. 66 02 75

JOIERIA - RELLOTGERIA
COMPOSTURES

Olegario

TROFEUS I GRAVATS
ART. REGAL

re, el notàvem molt clar).

Mestre En Toni agafa la paleta i comença a fregar les voreres per llevar un gruixet d'un dit que ens va semblar insignificant, una cosa massa petita, un mode de perdre el temps,... TANTA FEINA PER UN GRUIXET D'UN DIT... però Mestre En Toni insistia:

-Està fet!.

Agafa, una vegada llevat el gruixet d'un dit, una enorme ganiveta sense tall perquè és de fusta i moltes d'osques, degudes al treball i a les voreres de la bomba començà a copejar, per llevar o esflorar els grums. A cada cop els esquitxos embrutaven el sòl ja tot ple d'aigua i de sal.

-No tiris l'aigua en terra, ja t'no vaig dir a Llucmajor s'altre dia tira-la de fora i així no hi haurà pols! (reprimia dolçament al missatge).

Estavem a sa portassa de Ca's Frares a S'Estanyol

i realment tenia raó, l'acera no està feta i la pols, degut al temps d'eixut que patim, és manifesta. Però per demostrar-nos-ho que estava fet, se'n va al fons de la portassa i de dins d'una capsa tapada curosament treu un cartutxo de tessonets de plàstic, n'agafa dos i ens convida a tastar la seva obra, la seva SUOR i després d'haver tastat hem de convenir que n'estava al seu punt.

Però En Toni dues voltes cap aquí, dues cap allà (ja d'una manera victoriosa) li va donant la perfecció.

Davant els nostres ulls vérem com anava agafant consistència, cos,...

-Es TEL (com ell diu).

-Atraca s'aigo (I ell agafa el drap molt nèt i la paleta i després de netejar el tap i els dos copets a la tapa cap amunt, obri la segona bomba)

I el mateix procés que l'altre i realment era mera-

vellós veure com a una bomba que li havien fet molta menys feina que a la primera, el resultat havia estat el mateix.

Els minuts passen i es notava que el gelat tornava fort.

-No, i encara tenim la quinta que l'hem de començar a omplir però a aqueixa no l'hem de gelar, en aqueixa li posarem gel però perquè estiguj fresca i servesqui per quan les altres estan massa fortes (perquè queden com a una pedra) li tiram un poc d'aquesta i se reblaneix i el podem servir perquè sinó està tan fort que no hi hauria forma de

fer-ho.

I noltros pegam una miradeta a la primera i segona bomba i veim que realment ha tornat tan fort com ell ens havia assegurat i després d'acomiarar-nos desitjam que en aquesta ocasió la venda sia ben profitosa i que la Institució TONI SALINER ENS SE-GUESQUI DONANT AQUESTA NOTA EN-CENTRAL I QUE A MES ES DOL ÇA I FRESCA, però volem esser agraits i per tot això a MESTRE ANTONI SALINER li donam les gràcies.

Joan Socies.

FOTO CLAR
Perfumeria

**REPORTATGES, FOTOS
D'ESTUDI, CARNETS...**

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

1882 **SA NOSTRA** 1982

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"

REPARACIONS EN GENERAL
PLANXISTERIA I PINTURA

TALLERS LLUCMAJOR

Ronda de Ponent, s/n.
Tel. 66 12 67. LLUCMAJOR (Mallorca)

BAR MENJAR CASOLA

**PREPARAM
PLATS
PER
DUR-SE'N**

**TEL. 66 01 63
LLUCHMAYOR**

PAELLES D'ENCARREC

A qui pertoqui

Després d'un viatge de dos mesos, es meu amic ha tornat. Creia que vendria descansat, relaxat, des seu viatge per indrets desconeguts i que hauria deixat a d'altres llocs es seu innat pessimisme, i, fins i tot una gran dosi des seu conegut malhumor. Res d'això no ha passat. Només ha fet arribar des seu èxode estiüenc, com molts de llucmajorers, i quan tot està a punt per celebrar ses nostres festes patronals que signifiquen es començament de sa recollida de ses nostres desprecia-des ametles, ve i em diu: "No hi ha res que s'ho pagui".

He de convenir i convenc que és es mateix, es de sempre. Ni tan sols un descans de seixanta dies l'ha amansat.

-Fixa't —m'espeta— estam a punt de recollir ses ametles, de pagar uns jornals ben substanciosos, i sa veritat és que no tenc cap esperança de poder vendre-les, i a més a més, guard ses ametles des darrers tres anys i no tenc lloc per ses d'enguany. Crec que optaré per ingressar a ses files des que pensen que val més que quedin penjades an ets arbres, i així es perjudici no serà tan gros.

I és que si comptam amb es suport oficial no podem ser més ditxosos. Hem de veure com se preocupen

des foravilers i des camp mallorquí, perquè resulta que sa Conselleria d'Agricultura llança una campanya de rejuveniment de s'ametler i des garrover i promet unes subvencions per a sa poda d'aquests arbres. Bé, l'interrompesc, això està molt bé, o no?

-Que si està bé?, me diu— idò t'ho contaré i llavors me diràs: Vaig fer podar ets ametlers així com me va aconsellar un enginyer agrònom enviat per sa Conselleria. Sa broma m'ha sortit per més de trenta mil pessetes, i fins l'any següent no vaig tenir notícies de sa subvenció, que, per si això fos poc, i en vista que havia moltes sollicituds, només me concediren deu mil pessetes.

Aquí el torn a interrompre per dir-li que me semblava just que es doblers de sa subvenció es repartissin amb justícia entre es que ho havien demanat, i que, ses possibilitats des Consell devien ser limitades, i que...

-Escolta, lo que no pot ser és que continuem passant pes beneit de sempre. Si es Consell (Conselleria d'Agricultura) estava tan limitada econòmicament que no llancin campanyes per tot arreu per poder dir després: "Hem de veure lo bons que som!" Perquè vàrem ser molts es que mos ho vàrem creure i vàrem confiar

en que se'ns volia donar una mà, i ets ametlers i garrovers varen quedar perfectament podats, però sa subvenció no ha bastat ni per pagar es mosso de s'escala per pujar an ets arbres.

Però (a poc a poc, augmenta es seu to de duresa) si això fos tot, bé, diriem que s'han rigut de noltros una altra vegada, i a veure si anam alerta en tornar. És a dir, que se morin ets ametlers i es garrovers, encara que mos sàpiga greu. Però resulta que això no és tot, sinó que fa alguns mesos que esperam que mos ingressin aquella subvenció a sa llibreta o en es compte corrent, però que ha d'anar a ser això! ni per casualitat ha aparegut cap pesseta de ses concedides i promeses.

Bé, bé —intent de tranquil·litzar-lo— això és que no han tengut temps de fer s'ingrés, però ja veuràs que tot s'arreglarà. Procura calmar-te.

-Sí, ja estic més tranquil, i amb tanta tranquil·litat com duc damunt, fins i tot me permet veure com a la fi funcionen totes ses manxetes i això coincideix amb s'arribada des temporers de ses ametles.

-Homo, amb això t'he de donar sa raó, sembla que no estaran a punt per aquesta temporada, però s'estudia sa possibilitat.

-Mira'm —amolla— això fa dos anys que es Consistori ho diu però serà que aquesta classes d'estudis que se precisen perquè surti aigua són tan complicats que per ventura s'haurà de sortir a s'estranger per complimentar-los, perquè si no és així, no s'explica.

En el que estaràs d'acord amb mi, li dic, és que des de que s'Ajuntament ha contractat un homo perquè s'encarregui de sa conservació des pocs jardins que tenim, no pareixen es mateixos.

-Sí, en això tens raó, i a més me serveix d'argument per a ses meves teories. I és que si es posa interès en lo que es fa i també un gran esforç, en surten fruits; s'aconsegueixen obres ben fetes. Crec que Llucmajor ha guanyat molt amb sa contractació d'aquest jardiner, és una llàstima que sigui temporalment, encara que tenc sa petita esperança que en vista de com estan es nostros jardins li mantenguin es lloc per molt de temps.

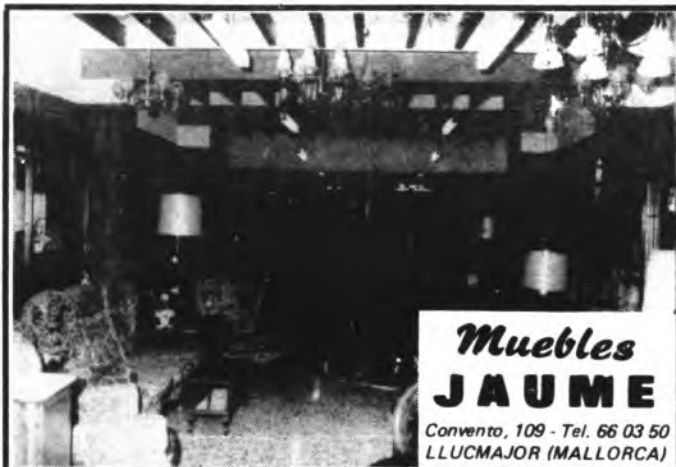
Meravellat, així és com estic des teus elogis, estimat amic. Molt poques vegades t'havia vist amb una crítica tan constructiva i justa com ara.

-Bé, és que fins ara no hi havia res que s'ho pagàs.

-Sí.

Sebastià Coll.

**TUS RIÑONES
SALVAN DOS
VIDAS**

**Muebles
JAUME**

Convento, 109 - Tel. 66 03 50
LLUCMAJOR (MALLORCA)

ECOLOGIA:

per *Xanthium Spinosum*
I ARA?

ARA DONYA Ma. ANTONIA SALVA DE S'ALLAPASSA

I de vegades quan un no parla de certes persones, alguns entenen que renunciem a elles, però jo no ho puc fer amb DONYA MARIA ANTONIA i tot perquè record quan corriem per la Posada de S'Allapassa amb En Francisco, Na Margalida, En Mariano, En Pep Francisco, Na Maria (Na Mercedes) i de cop ens trobàvem amb la figura magestàtica de Donya Maria Antònia i quedàvem sembrats pel respecte que la seva persona ens infonia. Aleshores ELLA aprofitava per acunar-nos i recitar-nos una de les seves poesies. No cal dir que el respecte d'infant no ens deixava entendre el que ELLA ens volia explicar, però, ara amb el transcórrer del temps hem de convenir que Na Ma. Antònia fou també precursora en el tema d'Ecologia i si visqués ens daria aquest article, que nosaltres li agraïm.

Delícia del món és un cel blau
i avui, com ens desplau!

Els ametlers somreien al ple de llur florida;

El sementer és desert,
sense mata ni espessura,
dins el cor de la planura,
on l'aire i la veu se perd.

... NO EM FARA ESTELLES L'HUMANA DESTRAL!

Petit ull de bou,
aucellet extern
que portes l'hivern
salut de bell nou!

Tan dolça pel tacte, tan rica d'aroma
suau vauma-poma,
—les margalides són flors del dia—
La flor de card fa que el somni perdi...
O breu meravella
d'un morat de cel,
d'on xucla l'abella
l'exquista mel!

CORS EXULTAU QUE DE TANTA BELLESA
NO EN FARA ESTELLES L'HUMANA DESTRAL!

Joan Socias.

HORT I JARDÍ

En el mes d'agost podem sembrar:

HORTALISSES

Espècie	sembrar	recol.lecció
Bledes	en terra	gener-abril
Bròquils	en terra	abril-juny
Créixens	en terra	abril-maig
Carbassó	en terra	setembre-octubre
Cebes	en terra	abril-juny
Espinacs	en terra	setembre-octubre
Fonoll	en terra	març-maig
Mongetes	en terra	octubre
Lletuga d'hiver	en terra	març-abril
Julivert	en terra	novembre-abril
Rave	en terra	setembre
Col	en terra	abril-juny

PLANTES DE FLOR

Hem d'acabar de sembrar les plantes biennals i les anuals de cicle curt. Si volem avançar la floració de les plantes de cabeça ja podem començar a sembrar els gladiols, els narcissos, les anèmones, les francesilles, el safrà d'hivern, els jacints...

Els mesos d'estiu són els millors per sembrar cactus i les plantes grasses. També és el moment propici per fer esqueixos de clavells, geranis, cueigs, azalees, etc...

ARBRES

Es hora de fer esqueixos dels arbres i arbusts de fulla caduca i perenne. També podem empeltar els rosers, les azalees, els gavets, arbres i arbusts fruitals.

CONSELLS PRACTICS:

Cal regar cada dia, o un dia sí i un no; millor si ho fem el capvespre quan el sol ja s'ha post.

SA TEULERA.

Sports**CA'N SALOM****CORDELERIA****I****ESPARDENYERIA**

ARTICLES DE PESCA

C/. Músic Joan Xamena, 12 - Tel. 66 14 84

LLUCMAJOR

sa teulera**TERRA CUITA - CERAMIQUES****PLANTES - FLORS****CORONES - RAMS****SERVIM A DOMICILI**

Carrer de Campos, 80 - Tel. 66 01 76 - LLUCMAJOR

NOTICIES DEL C.D. ESPAÑA

Com cada any, al Saló d'Actes de l'Ajuntament, fou l'escenari de l'Assemblea General de Socis del C.D. "España" i com quasi sempre, l'assistència fou escassa, ja que solsament una trentena de persones s'interessaren per les novetats que la temporada a IIIa. divisió ofereix.

A la dita assemblea es va fer saber que per a la temporada 82-83 el saldo de les previsions pressupostàries serà deficitari en 31.000.- duros. Del que no s'informà va esser de l'estat de comptes de la finalitzada temporada 81-82.

Els socis d'honor a causa de l'import de la seva cuota (10.000 pts), seran els únics que no passaran per taquilla a les jornades que el Club consideri econòmiques i semieconòmiques.

Pel capítol de jugadors i entrenador, el Club té destinades 3.400.000 pts. Aquesta xifra és molt interessant, tant per a jugadors com per a la directiva, mos explicarem: per als jugadors a l'hora de demanar i per a la directiva, a l'hora d'oferir; ja que el pecat pot ser per demanar massa o per oferir massa poc.

Evidentment, a la IIIa. divisió és necessari reforçar amb jugadors de fora aquells llòcs que els jugadors del poble no poden cobrir (o perquè no n'hi ha, o perquè no volen jugar o perquè no ofereixen garanties suficients). Si els jugadors externs són 10: (Huguet, Moll, Dioni, Eric, Batle, Rigo, M. Sastre, Pons, Bmè. J. Duran i Trujillo) assusta un poc pensar que a la nostra vila faci falta tanta gent.

Ens agradaria molt que l'"España" i el Lluçmajor s'entenguessin i col·laborassin a nivell de directius i jugadors. El que no volem és que per vestir un sant en despullin un altre.

Pel que sembla en Joan Noguera ha posat un preu molt alt pels seus serveis i això ha creat un petit problema a l'"España" que haurà de trobar un altre porter per si d'acàs N'Huguet tengués algun denou.

Segons mos contaren en Miquel Jaume feia es desmenjat a l'hora de fitxar per l'"España" com a entrenador, i com és natural la directiva es posà en contacte amb en Cladera per veure si amb ells s'entendrien. Llavors pareix esser que a n'En Jaume li vengué talent.

A l'assemblea General i dins l'apartat de precis i preguntes algú comentà on havia de ser el local social per a la propera temporada, i com empès per un ressort, en Bernat Pou sortí en defensa dels seus interessos i es decidí continuar amb el Bar Pou com a seu del nostre equip de IIIa. divisió.

Detallam per als interessats, la relació de les cuotes corresponents als diferents tipus de socis:

D'HONOR	10.000 pts.
ANUAL	6.000 pts.
FAMILIAR	8.000 pts.
JUBILAT	4.000 pts.
SENYORA	3.000 pts.
JUVENIL	3.000 pts.

Aquests doblers es poden fer efectius mitjançant dues pagues: la primera en retirar el carnet i la segona dia 10 d'octubre del 82.

Jaume Manresa.

El C.F. Lluçmajor se reforça

J. MANRESA DURAN I A. MIRAS, PRIMER GRANS FITXATGES DE LA TEMPORADA

Per si fos poc l'elecció com a president del Lluçmajor d'en Pau Julià, que se veurà acompanyat de la major part de directius de la temporada anterior, ara el Club de la plaça del Sabater ha començat el camí de cara a reforçar la plantilla per a la pròxima lliga, i se pot dir que ho fa de meravella. El jove president del C.F. Lluçmajor treballa molt i bé: al fitxatge conegut de l'ex-espanyista Alfons Miras, ara s'ha unit el de Jaume Manresa Duran, un gran jugador, que ha defensat durant més de 12 anys la camiseta del C.D. "España" i que ara degut a les seves ocupacions, deixa. En Manresa s'ha retirat del Club essent titular i capità de l'equip, però el C.D. "España" absorbeix molt de temps i sacrifici que ara en Jaume no li pot dedicar. Això no significa que, una

vegada en el Lluçmajor, hagi de jeure-s'hi, coneixent en Manresa és impossible pensar això però sense cap dubte la responsabilitat, els entrenaments i l'esforç no és el mateix. Sentim aquesta pèrdua per part de l'entitat blavenca però ens alegrem que en Manresa quedi al poble i a més a l'equip que duu el seu nom. Benvingut, Jaume.

També és important l'adquisició d'Alfons Miras perquè no hem d'oblidar que es tracta d'un jugador jove amb molt de futur.

Si a aquests fitxatges hi afegim quasi la totalitat de components de la temporada passada i algun altre component que l'"España" pot cedir, tindrèm una plantilla que pot afrontar amb èxit la pròxima lliga.

Joan Quintana Castell.

scorpio

discoteca

arenal • mallorca

Motor Balear, S. A.

C/. Aragón, 11 - Telfs. 46 36 00 - 04 - 08 - Palma de Mallorca

TANCAT PER VACANCES
DEL 16 AL 29 D'AGOST

**COLABORADOR
EN
LLUCMAJOR**

**FORD
FIESTA
bravo II**

Taller: Miguel Mas
C/. Ciudad s/n°
Telef: 660125

**TALLER MECANICO
ANTONIO ROSSELLO**

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

MUEBLES COCINA - EBANISTERIA

CARPINTERIA

**Francisco
Rosselló**

Carrer Rlgo, 58 - Tel. 66 10 12 LLUCMAJOR

Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

Ciclisme

CATEGORIA CADETES

Es passat dia 11 de Juliol a Menorca es celebrà es campionat de Balears Fons en carretera. En aquest campionat participaren dos paisans nostros: Antelm Josep Salvà i Andreu Canals que pertanyen a sa plantila de s'equip C.C. Balears. Com a director està en Jaume Bordoy.

Es recorregut, baix d'una calor sufocant va ser es següent amb sortida de Ciutadella - Ferreries - Sant Cristòfol - "Plans" d'Alaior - Mercadal - Ferreries i Ciutadella.

Sortida a les 11. A sa sortida s'escapen G. Ramis i Tolo Munar, a uns 7 kms. els agafa es grup gros i a continuació boten en G. Rodríguez, A.J. Salvà i López García d'Eivissa. An es pas per Ferreries aquests tres allots duien 2 minuts sobre es grup, a S. Cristòfol s'avantatge era de 6 minuts; pes "Plans" d'Alaior se va rodar fort a una marca que es grup no en va fer cas però passat Mercadal sa calor era molt més forta i quedà s'eivissenc López Gar-

cía. Per Ferreries, a 15 kmts. de s'arribada es grup, fent relevaments curts volia agafar es que havien fet s'escapada, cosa que no pogueren aconseguir i a sa meta es nostro paisà va ser guanyat a s'esprint per G. Rodríguez. Sa classificació final fou sa següent: 1r. i campió de Balears, G. Rodríguez; 2n. A.J. Salvà, 3r. M. Pou, 4t. Munar i 5è, G. Ramis.

Dia 19 de Juliol es va celebrar a Petra sa carrera per a cadetes, a sa qual n'A. J. Salvà aconseguí sa victòria quan es va escapar des grup. A ses 5 primeres voltes es recorregut era de 40 metres i amb es ritme que se va imposar va arribar es primer. Classificació: 1r. A.J. Salvà, 2n. D. Monserrat, 3r. M. Cabot, 4t. Pou i 5è Riera.

AFICIONATS: A sa categoria d'Aficionats també es nostro veí Jaume Salvà s'ha desplaçat alguns mesos a sa Península; en es campionat d'Espanya Fons

Antelm J. Salvà Garrido.

en carretera aconseguí es 6è lloc i en es campionat d'Espanya per equips contra rellotge, Balears aconseguí es 9è lloc. En aquesta selecció també hi és en Jaume Salvà.

VETERANS: Martí Pascual, es nostro actual campió de Balears de Fons en carretera, a Porto Cris-

to després d'una dura batalla va ser batut a l'esprint per corredor Frontera, i quedà aquest en 1r. lloc i en Pascual en 2n. lloc.

I dimarts, dia 20, a Petra, es veterans en es mateix circuit, sa victòria va ser per G. Abraham i es 4t. lloc per M. Pascual.

Com cada any, l'ajuntament de Lluçmajor es disposa a organitzar un dels marathons que així com passa el temps es converteix en un dels més populars de l'illa. Ens referim al Semi-Marathon Santa Cànida que de ple dins la IVa. edició ja pot assegurar-se com a un èxit.

Quan encara manquen alguns dies (a l'hora d'escruiure aquestes línies) per a dia 8 d'Agost que és la data assenyalada per a aquesta prova atlètica, continuen a bon ritme les inscripcions de corredors que superarà en nombre la de l'any passat. Hem volgut veure una petita mostra dels trofeus i guardons que es disputaran i n'hem quedat gratament sorpresos. Fa ganes de participar-hi:

Per a les inscripcions:
Ajuntament de Lluçmajor,
tel: 66-00-50/54/58.

IV SEMI - MARATHON POPULAR SANTA CANDIDA

CLUB NAUTIC S'ESTANYOL

Mala sort i en conseqüència una regular actuació del nostre representant Yate Conus.

Tinguérem problemes en la tripulació que pensàvem tenir ben determinada i enllestida amb elements ben llucmajorers, però a l'hora de la partida, a l'hora d'estreñer, uns dels individus per problemes personals, familiars uns al-

tres o de feina, cap d'ells, ni un, pogueren assitir-hi.

I va esser una llàstima perquè en realitat la preparació era ben completa i ajustada, és a dir a consciència ja que per tal finalitat s'havia treballat tota la hivernada.

La tripulació va quedar embastada amb "cades" que ni coneixien el YATE, ni estaven compe-

netrats i per afegitó (a un arbre caigut fes-hi llenya) i per afegitó, repetim, una errada de la computadora de Barcelona nos va fer la jugada d'assenyalar-mos un rating superior al que mos atanyia.

Aconseguirem el lloc 10o. quan molt segurs aspiràvem al 7o.

Deixem-ho anar i treballarem per l'any qui ve i

que la sort i la bona preparació mos ajudin així com noltros voldríem.

JAUME CLAR.

CLUB NAUTIC S'ESTANYOL

Deploràvem en el número passat la manca de deport del C.N. ESTANYOL, si no manca total, molt minvat, i francament ho sentíem, ja que el consideràvem ben nostre i si en volíem haviem, en conseqüència, tirar-mos a altres Centres per poder practicar el nostre deport.

Potser, per les nostres llàstimes, i si és així, benedida culpa, i enhorabona, ara dit Club Nàutic organitza una regata. Agoserats, i satisfets i animats i per demostrar la nostra adhesió a la seva determinació de fer deports, mos faltà temps per acudir a formalitzar la nostra inscripció, malgrat que després d'una hivernada plena de regates, qui més qui manco se dedica al creuer (Crucero) i no té els vaixells preparats.

Però, vaja sorpresa. Mos presenten una clàusula inesperada i inusitada. "No podeu inscriure-us si no sou socis del nostre Club" això mos tirà en cara un senyor directiu, i afegeix: "¿Vos hem d'admetre perquè vos ne dugueu tots es trofeus i els qui han treballat i organitzat la regata quedar-se sens, i es, nostros quedar en dejú???"

Es meravellós aquest reaciocini. Cala fondo. Nosaltres deim que sou es primers en determinacions rares. Tots es club admeten ses suscripcions que se presenten, si estan en regla i ses nostres... i prou que hi estaven i estan.

Si voleu donar trofeus als "vostros" establiu una classificació per a ells i senyalau-los un premi a cadaú i tots contents, un trofeu té un valor si s'ha conseguit en lluita, sinó poca cosa representa.

Sa nostra crítica és constructiva i mira només s'ensalsament del nostre i vostre deports.

JAUME CLAR.

AUTO **B** ELECTRIC Barcelona

Pedro A. Mataró, 12 - Teléfono 66 01 70
LLUCHMAYOR (Mallorca)

**GASTO MENOS
PORQUE VOY BIEN
DE HUMOS**

BOSCH

Toda la electricidad y electrónica del automóvil.

ENS CONFII EL SEU COTXE
L'HI DEIXAREM A PUNT

Entre noltros

NAIXEMENTS

Margalida Grimalt Bonet, filla de Francesc i M. Pilar. Va néixer el 14 de juny del 82.

Joan Barceló Calviño, fill d'Ignasi i Maria. Va néixer el 9 de juny del 82.

Maria de Gràcia Clar Isern, filla de Jaume i Antònia. Va néixer el 17 de juny del 82.

Catalina Maria Vidal Clar, filla de Marcos i Nativitat. Nasqué el 28 de juny del 82.

Joana Maria Mut Company, filla de Miquel i Antònia. Nasqué el 29 de juny del 82.

Angelina Maria Navas Clar, filla de Lluís Miquel i Maria. Nasqué el 6 de juliol del 82.

Aina Maria Martínez Zanoquera, filla de Josep Lluís i Maria. Nasqué el 9 de juliol del 82.

Guillem Roig Sánchez, fill de Mateu i Maria del Carme. Va néixer el 14 de juliol del 82.

DEFUNCIONS

Francesc Arbó Satre. Morí el 21 de juny del 82.

Miquel Garau Mesquida. Morí el 23 de juny del 82.

Simó Gomila Piris. Morí el 26 de juny del 82.

Joana Valverde Villena. Va morir el 29 de juny a S'Arenal.

Sebastià Ballester Viñas. Va morir el 23 de juny del 82.

Francesc Tomàs Quetglas. Va morir el 25 de juny a S'Arenal.

Josep Martín Martín. Morí l'1 de juliol a S'Arenal.

Magdalena Mut Serra. Morí el 2 de juliol a S'Arenal.

Bartomeu Gomila Rubí. Moria el 3 de juliol del 82.

Magdalena Salvà Sancho. Va morir el 4 de juliol del 82.

Francesc Ojeda Guerrero. Va morir el 8 de juliol a S'Arenal.

Joana A. Caldés Garcias. Va morir el 9 de juliol del 82.

Magdalena Mut Ramis. Morí el 12 de juliol del 82.

Margalida Monserrat Vidal. Morí el 14 de juliol del 82.

Bartomeu Pocoví Vidal. Morí el 15 de juliol del 82.

METGES I APOTECARIES DE TORN: Mes d'Agost

APOTECARIES:

Dies, de l'1 al 15: J. Mir - M. Cirera.

Del 16 al 29: S. Gamundí - M. Pons.

METGES:

Dies 7-8: Dra. Bosch. Carrer Gamundí, 2.

Dies 14-15: Dr. Rafel Llompart.

Dies 21-22: Dr. R. Llompart.

Dies 28-29: Dra. Sastre. Plaça Espanya, 2.

DILLUMS, DIMARTS, DIMECRES i DIVENDRES:

Dr. R. Llompart.

DIJOUS: Dra. Margalida Sastre.

Cristaleria Lluçmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats -
Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Telef. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

ESPECIALITAT
EN
GELATS
I
GRANISSATS
CASOLANS

GELATERIA CONSUE

C/. M. Antònia Salvà, 6
Teléfono 26 54 28

S'ARENAL

**FACI LA PROVA AMB
HORIZON**

TALBOT
SERVICIO OFICIAL

JUAN RAMON CLAR

VENDA DE
VEHICLES
USATS

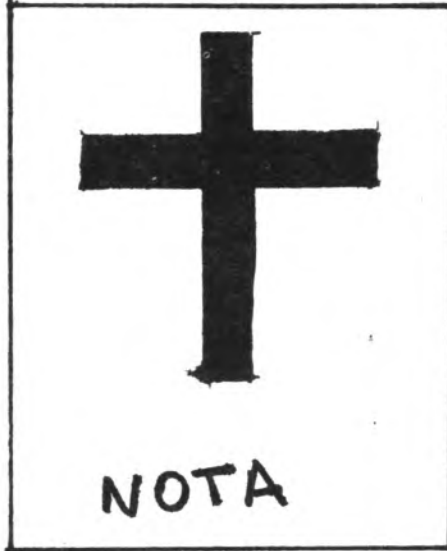
TALLERES MARINA
C/. Marina, 104 - Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR

Sopa de lletres

S E L O A R Z A R
 O B S H J G I R S
 P A N C U I T E P
 E L E U D G D X T
 S F T I J A F I R
 B M L N N R U E E
 C A I A I F V R M
 D N P T O T A G P
 O S E N A I E R O

Deu plats de la cuina Mallorquina.

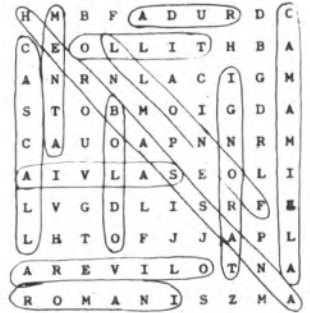
Jeroglific

Que no sap fer?

**Solucions
 al número
 anterior**

Sopa de lletres

Solució del Jeroglific anterior:
 dins sa pell. (dins sa P, LL)

P'es forat d'es moix

En aquesta casa hi ha goteres.
 Què hi faran per adobar-les?
 Atenció a les possibles obres!.

**PEDRO
 CANTALLOPS
 LLADO**

PINTURES
 DE
 COTXES

Ronda Migjorn, 164 - Tel. 66 08 89 - LLUCMAJOR

FOTO D'ESTUDI
 REPÒRTATGES
 FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
 I PUBLICITARIA

Carrer d'Es Vall, 21
 Tel. 66 00 29

MALLORQUIMICA, S.A.

**FABRICA DE PINTURES
I VERNISSOS**

*Fàbrica i oficines a
LLUCMAJOR - Mallorca - España*

*Pedro Roig, 43 al 49
Tel. (971) 66 02 36 (4 línies)*

PALMA DE MALLORCA
Carrer Joan Crepi, 45
Tels. 23 09 42 - 45 44 11

ELECTRICA *Calafat*

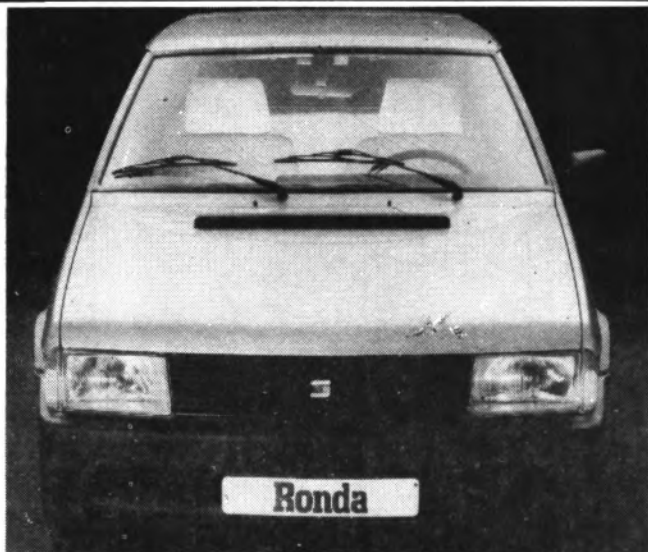
CRISTOBAL CALAFAT JUAN

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES
SERVEI TECNIC

SISTEMES D'ALARMA I SEGURETAT
ANTI - ROBO

INSTAL·LACIONS D'ENERGIA SOLAR

*C/ Jaume II, 40 - Tel. 66 01 39
Ronda Migjorn, 90 - 2on. Tel. 66 06 08
LLUCMAJOR*

TALLERES *Rubi*

*Carretera s'Arenal, s/n
Tel. 66 02 34
LLUCMAJOR*

CA'N BERNAT

ITT *color ideal*
GAMA '82

**TANCAT PER VACANCES
DEL 9 AL 21 D'AGOST
TELEFON S.A.T. 65 03 48**

GUILLERMO **G**ARCIA

TALLER ELECTRICIDAD AUTOMOVIL

Ronda Migjorn, 206 - Tel. 66 09 26 - LLUCMAJOR

HEMOS RECIBIDO NOVEDADES

VOXSON

EL UNICO CON ANTIROBO INCORPORADO

DURANTE TODO EL MES DE AGOSTO, POR CADA REPARACION EN SU AUTOMOVIL, RECIBIRA UN NUMERO PARA PARTICIPAR EN EL SORTEO DE UN ESTUPENDO CARGADOR DE BATERIAS FEMSA.

Nota: En atención a nuestros clientes, no cerramos de vacaciones